Ročník 2008

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 151 **Rozeslána dne 30. prosince 2008** **Cena Kč 53,–**

OBSAH:

465. Nařízení vlády o povolání vojáků Armády České republiky k plnění úkolů Policie České republiky při radiačních haváriích na jaderných elektrárnách

466. Nařízení vlády o úpravě náhrady za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání a o úpravě náhrady nákladů na výživu pozůstalých

467. Nařízení vlády, kterým se stanoví stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů na rok 2009

468. Nařízení vlády o zajišťování bezpečnosti určených ústavních činitelů České republiky

469. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

470. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 501/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou bankami a jinými finančními institucemi, ve znění pozdějších předpisů

471. Vyháška, kterou se mění vyhláška č. 504/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

472. Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 505/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou územními samosprávnými celky, příspěvkovými organizacemi, státními fondy a organizačními složkami státu, ve znění pozdějších předpisů

473. Vyhláška o systému epidemiologické bdělosti pro vybrané infekce

474. Vyhláška o vydání pamětních stříbrných dvousetkorun u příležitosti předsednictví České republiky v Radě Evropské unie

465

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 16. prosince 2008

o povolání vojáků Armády České republiky k plnění úkolů Policie České republiky při radiačních haváriích na jaderných elektrárnách

Vláda nařizuje podle § 14 odst. 3 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, a podle § 22 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky:

§ 1

K plnění úkolů Policie České republiky při zajišťování vnitřního pořádku a bezpečnosti na území České republiky se po dobu nezbytně nutnou použije v případě vzniku radiační havárie na jaderné elektrárně Dukovany nejvýše 500 vojáků v činné službě a v případě vzniku radiační havárie na jaderné elektrárně Temelín nejvýše 200 vojáků v činné službě.

§ 2

Vojáci v činné službě plní úkoly podle § 1 pod velením příslušníka Policie České republiky. Vojáci v činné službě plní tyto úkoly se zbraní.

§ 3

Ministr obrany určí vojáky v činné službě, včetně vojenské techniky a výzbroje, k plnění úkolů podle § 1.

§ 4

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2009.

Předseda vlády:

Ing. **Topolánek** v. r.

Ministr vnitra:

v z. JUDr. **Svoboda** v. r.
ministr

Ministryně obrany:

JUDr. **Parkanová** v. r.

466

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 16. prosince 2008

o úpravě náhrady za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání a o úpravě náhrady nákladů na výživu pozůstalých

Vláda nařizuje k provedení zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 169/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 531/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb. a zákona č. 306/2008 Sb.:

§ 1

Náhrada za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání (dále jen „náhrada za ztrátu na služebním příjmu“) a náhrada nákladů na výživu pozůstalých, náležející příslušníkům nebo pozůstalým podle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, popřípadě podle dřívějších právních předpisů[1]), se upravuje tak, že průměrný služební příjem rozhodný pro výpočet náhrady za ztrátu na služebním příjmu, popřípadě zvýšený podle dřívějšího právního předpisu[2]), a pro výpočet náhrady nákladů na výživu pozůstalých, popřípadě zvýšený podle dřívějšího právního předpisu[3]), se zvyšuje o 4,4 %.

§ 2

Vznikne-li nárok na náhradu za ztrátu na služebním příjmu a na náhradu nákladů na výživu pozůstalých po 31. prosinci 2008, průměrný služební příjem rozhodný pro výpočet náhrad podle § 1 se nezvyšuje.

§ 3

Úprava podle § 1 se provede bez žádosti příslušníka nebo pozůstalých; na žádost příslušníka se provede v případě, že mu náhrada za ztrátu na služebním příjmu nenáležela z důvodu zvýšení invalidního nebo částečného invalidního důchodu podle právních předpisů o sociálním zabezpečení, nebo zvýšení plného invalidního nebo částečného invalidního důchodu podle právních předpisů o důchodovém pojištění.

§ 4

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2009.

Předseda vlády:

Ing. **Topolánek** v. r.

Ministr vnitra:

v z. JUDr. **Svoboda** v. r.
ministr

---

[1]) Zákon č. 100/1970 Sb., o služebním poměru příslušníků Sboru národní bezpečnosti, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 334/1991 Sb., o služebním poměru policistů zařazených ve Federálním policejním sboru a Sboru hradní policie, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů.

[2]) Nařízení vlády č. 368/2007 Sb., o úpravě náhrady za ztrátu na služebním příjmu po skončení neschopnosti ke službě vzniklé služebním úrazem nebo nemocí z povolání.

[3]) Nařízení vlády č. 347/2008 Sb., o úpravě náhrady nákladů na výživu pozůstalých po příslušnících bezpečnostních sborů.

467

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 16. prosince 2008,

kterým se stanoví stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů na rok 2009

Vláda nařizuje podle § 115a zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 530/2005 Sb., (dále jen „zákon“):

§ 1

Stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů pro rok 2009 je uvedena v příloze č. 1 k tomuto nařízení.

§ 2

Stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů pro rok 2009 zvýšená o 10 % podle § 114 odst. 2 zákona je uvedena v příloze č. 2 k tomuto nařízení.

§ 3

Zrušovací ustanovení

Nařízení vlády č. 337/2007 Sb., kterým se stanoví stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů na rok 2008, se zrušuje.

§ 4

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2009.

Předseda vlády:

Ing. **Topolánek** v. r.

Ministr vnitra:

v z. JUDr. **Svoboda** v. r.
ministr

Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 467/2008 Sb.

Stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů pro rok 2009

Doba praxe	Tarifní stupeň	Tarifní třída										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
do 3 let	**1**	13 680	14 840	16 100	17 470	18 950	20 570	22 310	24 210	26 270	28 500	30 920
do 6 let	**2**	14 190	15 400	16 710	18 130	19 670	21 340	23 150	25 120	27 250	29 570	32 080
do 9 let	**3**	14 720	15 980	17 330	18 810	20 400	22 140	24 020	26 060	28 280	30 680	33 290
do 12 let	**4**	15 280	16 580	17 980	19 510	21 170	22 970	24 920	27 040	29 340	31 830	34 540
do 15 let	**5**	15 850	17 200	18 660	20 240	21 970	23 830	25 860	28 050	30 440	33 030	35 830
do 18 let	**6**	16 450	17 840	19 360	21 000	22 790	24 730	26 830	29 110	31 580	34 270	37 180
do 21 let	**7**	17 060	18 510	20 090	21 790	23 650	25 660	27 840	30 200	32 770	35 550	38 570
do 24 let	**8**	17 700	19 210	20 840	22 610	24 530	26 620	28 880	31 330	34 000	36 890	40 020
do 27 let	**9**	18 370	19 930	21 620	23 460	25 450	27 620	29 960	32 510	35 270	38 270	41 520
do 30 let	**10**	19 060	20 680	22 430	24 340	26 410	28 650	31 090	33 730	36 600	39 710	43 080
do 33 let	**11**	19 770	21 450	23 280	25 260	27 400	29 730	32 260	35 000	37 970	41 200	44 700
nad 33 let	**12**	20 520	22 260	24 150	26 200	28 430	30 850	33 470	36 310	39 400	42 750	46 380

Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 467/2008 Sb.

Stupnice základních tarifů pro příslušníky bezpečnostních sborů pro rok 2009 zvýšená o 10 % podle § 114 odst. 2 zákona

Doba praxe	Tarifní stupeň	Tarifní třída										
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
do 3 let	1	15 050	16 320	17 710	19 220	20 850	22 620	24 540	26 630	28 890	31 350	34 010
do 6 let	2	15 610	16 940	18 380	19 940	21 630	23 470	25 470	27 630	29 980	32 530	35 290
do 9 let	3	16 200	17 570	19 070	20 690	22 440	24 350	26 420	28 670	31 100	33 750	36 610
do 12 let	4	16 800	18 230	19 780	21 460	23 290	25 270	27 410	29 740	32 270	35 010	37 990
do 15 let	5	17 440	18 920	20 520	22 270	24 160	26 210	28 440	30 860	33 480	36 330	39 420
do 18 let	6	18 090	19 630	21 300	23 100	25 070	27 200	29 510	32 020	34 740	37 690	40 900
do 21 let	7	18 770	20 360	22 090	23 970	26 010	28 220	30 620	33 220	36 040	39 110	42 430
do 24 let	8	19 470	21 130	22 920	24 870	26 990	29 280	31 770	34 470	37 400	40 580	44 020
do 27 let	9	20 200	21 920	23 780	25 810	28 000	30 380	32 960	35 760	38 800	42 100	45 680
do 30 let	10	20 960	22 740	24 680	26 770	29 050	31 520	34 200	37 100	40 260	43 680	47 390
do 33 let	11	21 750	23 600	25 600	27 780	30 140	32 700	35 480	38 500	41 770	45 320	49 170
nad 33 let	12	22 570	24 480	26 570	28 820	31 270	33 930	36 810	39 940	43 340	47 020	51 020

468

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 16. prosince 2008

o zajišťování bezpečnosti určených ústavních činitelů České republiky

Vláda nařizuje podle § 49 odst. 1 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky:

§ 1

(1) Zajištění bezpečnosti se trvale poskytuje ústavnímu činiteli České republiky, který vykonává funkci:

a) prezidenta republiky, a to i po skončení výkonu jeho funkce,
b) předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky,
c) předsedy Senátu Parlamentu České republiky,
d) předsedy vlády.

(2) Zajištění bezpečnosti se trvale poskytuje rovněž těmto členům vlády:

a) místopředsedovi vlády pro evropské záležitosti,
b) ministru zahraničních věcí,
c) ministru vnitra,
d) ministru spravedlnosti.

§ 2

(1) Zajištěním bezpečnosti se rozumí souhrn ochranných a bezpečnostních opatření prováděných Policií České republiky k nerušenému výkonu funkce ústavního činitele České republiky.

(2) Rozsah zajištění bezpečnosti závisí na bezpečnostní situaci a možné míře ohrožení.

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2009.

Předseda vlády:

Ing. **Topolánek** v. r.

Ministr vnitra:

v z. JUDr. **Svoboda** v. r.
ministr

469

VYHLÁŠKA

ze dne 19. prosince 2008,

kterou se mění vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo financí stanoví podle § 37b zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 437/2003 Sb., k provedení § 4 odst. 8, § 24 odst. 4 a 5 a § 28 odst. 1:

Čl. I

Vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví, ve znění vyhlášky č. 472/2003 Sb., vyhlášky č. 397/2005 Sb. a vyhlášky č. 349/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 3 písmeno e) včetně poznámky pod čarou č. 5a zní:

„e) povolenkami na emise bez ohledu na výši ocenění:

1. povolenky na emise skleníkových plynů[5a]),
2. jednotky snížení emisí a ověřeného snížení emisí z projektových činností[5a]),
3. jednotky přiděleného množství[5a]),

[5a]) § 2 odst. 1 zákona č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 212/2006 Sb. a zákona č. 315/2008 Sb.“.

2. V § 9 odst. 1 se na konci textu písmene d) doplňují slova „včetně náhradních dílů určených k výměně komponenty“.

3. Za § 14 se vkládá nový § 14a, který včetně nadpisu zní:

„§14a

Kapitálové fondy

(1) Položka „A.II.4. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách společností“ obsahuje oceňovací rozdíly při uplatnění reálné hodnoty při přeměně účetní jednotky. V zahajovací rozvaze nástupnické účetní jednotky může být tato položka nebo její část rozdělena na jednotlivé složky vlastního kapitálu v souladu se zvláštními právními předpisy a s příslušným projektem přeměny. Pokud se v souladu s ustanovením § 54a vykazuje v zahajovací rozvaze nástupnické společnosti celková hodnota položky „A.II.4. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách společností“ před rozdělením, uvede se odděleně, u položky „A.II.4. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách společností“, například ve zvláštním sloupci označeném „Celková hodnota rozdílů při přeměně“. Účetní jednotka doloží provedené rozvahové operace, které ovlivnily zahajovací rozvahu, průkazným účetním záznamem.

(2) Položka „A.II.5. Rozdíly z přeměn společností“ obsahuje u nástupnických účetních jednotek rozdíly z rozvahových operací vzniklé například vyloučením vzájemných pohledávek a závazků nebo případné rozdíly plynoucí například z vyloučení aktiv a pasiv, která se v souladu s vyhláškou a zákonem nevykazují. Tato položka neobsahuje rozdíly z rozvahových operací, které souvisejí se změnami ve vlastním kapitálu podle zvláštních právních předpisů. V zahajovací rozvaze nástupnické společnosti může být tato položka nebo její část rozdělena na jednotlivé složky vlastního kapitálu v souladu se zvláštními právními předpisy a s příslušným projektem přeměny. V zahajovací rozvaze nástupnické společnosti se navíc uvádí i celková hodnota této položky před rozdělením, a to odděleně, u položky „A.II.5. Rozdíly z přeměn společností“, například ve zvláštním sloupci označeném „Celková hodnota rozdílů při přeměně“. Účetní jednotka doloží provedené rozvahové operace, které ovlivnily zahajovací rozvahu, průkazným účetním záznamem.“.

4. V § 39 se na konci odstavce 6 doplňují věty „Pokud účetní jednotka vlastní, má právo nebo příslušnost k hospodaření k více než 10 ha lesních pozemků s lesním porostem, uvede také tyto údaje:

a) celková výměra lesních pozemků s lesním porostem,
b) výše ocenění lesních porostů stanovená součinem výměry lesních pozemků s lesním porostem v m^2 a průměrné hodnoty zásoby surového dřeva na m^2, která činí 57 Kč.

Pokud účetní jednotka zjišťuje cenu lesního porostu také jiným způsobem než součinem lesních pozemků s lesním porostem a průměrné hodnoty zásoby surového dřeva podle písmene b), například v souvislosti

s podrobnějším členěním podle skupiny dřevin, a takto zjištěná cena je významně rozdílná, uvede také tuto cenu a informace o způsobu stanovení její výše a jejím účelu.“.

5. V § 39 odst. 9 písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 13d zní:

„c) charakter a obchodní účel operací účetní jednotky[13d]), která je právnickou osobou, jsou-li rizika nebo užitky z těchto operací významné a pokud je zveřejnění těchto rizik nebo užitků nezbytné k posouzení finanční situace účetní jednotky. Účetní jednotka, která ke konci rozvahového dne, za nějž se účetní závěrka sestavuje, překročila alespoň dvě ze tří kritérií:

1. aktiva celkem více než 350 000 000 Kč; aktivy celkem se pro účely této vyhlášky rozumí úhrn zjištěný z rozvahy v ocenění neupraveném o položky podle § 26 odst. 3 zákona,
2. roční úhrn čistého obratu více než 700 000 000 Kč; ročním úhrnem čistého obratu se pro účely této vyhlášky rozumí výše výnosů snížená o prodejní slevy, dělená počtem započatých měsíců, po které trvalo účetní období, a vynásobená dvanácti,
3. průměrný přepočtený stav zaměstnanců, včetně případů pracovního vztahu člena k družstvu, v průběhu účetního období více než 250, zjištěný způsobem stanoveným na základě zvláštního právního předpisu,

uvede i informaci o finančním dopadu těchto operací na účetní jednotku.

[13d]) Čl. 43 odst. 1 bod 7a směrnice 78/660/EHS, ve znění směrnice 2006/46/ES.“.

6. V § 39 odstavec 10 včetně poznámek pod čarou č. 13e a 13f zní:

„(10) V další části přílohy uvede účetní jednotka, která je právnickou osobou, a

a) která překročila ke konci rozvahového dne, za který se účetní závěrka sestavuje, alespoň dvě ze tří kritérií uvedených v odstavci 9 písm. c), informace o transakcích[13e]), které uzavřela se spřízněnou stranou. Pokud jsou tyto transakce významné a nebyly uzavřeny za běžných tržních podmínek, účetní jednotka uvede výši těchto transakcí včetně povahy vztahu se spřízněnou stranou a ostatní informace o těchto transakcích, které jsou nezbytné k pochopení finanční situace účetní jednotky. Výraz „spřízněná strana“ má stejný význam jako v mezinárodních účetních standardech upravených právem Evropských společenství[13f]),
b) která má formu akciové společnosti a která nemá povinnost uvádět informace podle písmena a), informace o transakcích[13d]) provedených přímo nebo nepřímo mezi
   1. účetní jednotkou a jejími většinovými akcionáři[12a]),
   2. účetní jednotkou a členy správních, řídících a dozorčích orgánů,

   které jsou nezbytné k pochopení finanční situace účetní jednotky, pokud jsou tyto transakce významné a nebyly uzavřeny za běžných tržních podmínek.

Informace o jednotlivých transakcích lze seskupovat podle jejich charakteru s výjimkou případů, kdy jsou samostatné informace nezbytné k pochopení dopadu transakcí na finanční situaci účetní jednotky. Informace podle písmen a) a b) není účetní jednotka povinna uvést, pokud byly transakce provedeny mezi účetní jednotkou a jejím jediným společníkem.

[13e]) Čl. 43 odst. 1 bod 7b směrnice 78/660/EHS, ve znění směrnice 2006/46/ES.

[13f]) Čl. 43 odst. 1 bod 7b směrnice 78/660/EHS, ve znění směrnice 2006/46/ES.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů.“.

Dosavadní poznámky pod čarou č. 13f a 13g se označují jako poznámky pod čarou č. 13g a 13h, a to včetně odkazů na poznámky pod čarou.

7. § 54 včetně nadpisu zní:

„§ 54

Oceňovací rozdíly při uplatnění reálné hodnoty při vnitrostátní fúzi nebo rozdělení účetní jednotky

Vyžaduje-li zákon o přeměnách obchodních společností a družstev (dále jen „zákon o přeměnách“) ocenění jmění, pak se rozdíly vzniklé z ocenění reálnými hodnotami u účetních jednotek zanikajících nebo části účetní jednotky rozdělované odštěpením vyúčtují na příslušné majetkové účty a účty závazků souvztažně s příslušnými účty účtové skupiny 41 vykazované v položce „A.II.4. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách společností“ s výjimkou příslušných složek majetku a závazků, u kterých se změny reálných hodnot účtují jako finanční náklad nebo finanční výnos, anebo složek majetku a závazků, u kterých se změny reálné hodnoty nebo změny ocenění ekvivalencí účtují prostřednictvím příslušného účtu účtové skupiny 41 vykazovaného v položce „A.II.3. Oceňovací rozdíly z přecenění majetku a závazků“.“.

8. Za § 54 se vkládá nový § 54a, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 16a zní:

„§ 54a

Metoda přeměny při přeshraniční fúzi

(1) Je-li vyžadováno zákonem o přeměnách ocenění jmění a nejsou-li u zahraniční zanikající korporace[16a]) v účetní závěrce vykázány rozdíly vzniklé z ocenění reálnými hodnotami nebo nejsou-li vykázány způsobem stanoveným vyhláškou, vykáže nástupnická účetní jednotka požadované ocenění v zahajovací rozvaze sestavované k rozhodnému dni přeměny společnosti. Oceňovací rozdíly budou vykázány podle vyhlášky v příslušných položkách stanovených pro ocenění reálnou hodnotou, s výjimkou složek majetku a závazků, u kterých se změny reálné hodnoty účtují jako finanční náklad nebo finanční výnos, a které nebyly zaúčtovány na účty nákladů a výnosů u zanikající zahraniční korporace[16a]); tyto oceňovací rozdíly se vykáží v položce „A.II.4. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách společností“. Celková hodnota položky „A.II.4. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách společností“ před rozdělením se vykáže v zahajovací rozvaze v souladu s ustanovením § 14a.

(2) Při vykázání ocenění požadovaného zákonem o přeměnách lze postupovat rovněž metodou stanovenou v § 24 odst. 3 písm. a) bodu 1 zákona. Volbu metody ocenění provede účetní jednotka s ohledem na významnost a věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky.

(3) Majetek a závazky nabyté přeměnou společnosti, které jsou vyjádřeny v cizí měně, přepočítá účetní jednotka na českou měnu kursem devizového trhu vyhlášeným Českou národní bankou k rozhodnému dni přeměny; u jiných aktiv a pasiv k rozhodnému dni přeměny se postupuje podle ustanovení § 24 odst. 2 věty druhé zákona.

(4) Pokud při přeshraniční fúzi je nástupnickou společností nebo družstvem zahraniční korporace[16a]), která naplňuje znaky účetní jednotky podle § 1 odst. 2 písm. b) zákona, neotevírá tato účetní jednotka ke dni zahájení své činnosti účetní knihy, ale pokračuje ve vedení účetnictví od rozhodného dne po úpravách provedených v souladu s § 17 odst. 3 věta druhá zákona. Pokud při přeshraniční fúzi je nástupnickou společností nebo družstvem zahraniční korporace[16a]), která ke dni zápisu fúze do Obchodního rejstříku na území České republiky nepodniká nebo neprovozuje jinou činnost podle zvláštních právních předpisů, uzavírá tato zahraniční osoba účetní knihy podle tuzemských právních předpisů ke dni ukončení podnikání nebo neprovozování jiné činnosti podle zvláštních právních předpisů po úpravách provedených od rozhodného dne v souladu § 17 odst. 3 věta druhá zákona.

[16a]) Zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev.“.

Dosavadní poznámka pod čarou č. 16a se označuje jako poznámka pod čarou č. 16b, a to včetně odkazu na poznámku pod čarou.

9. V § 56 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Pro odpisování dlouhodobého hmotného majetku lze použít metodu stanovenou v § 56a.“.

10. V § 56 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Účetní jednotky sestavují odpisový plán podle § 28 odst. 6 zákona včetně jeho aktualizace podle průběhu používání a podle změn v průběhu používání majetku účetní jednotkou. S ohledem na významnost a věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky může účetní jednotka při odpisování majetku zohlednit předpokládanou zbytkovou hodnotu. Předpokládanou zbytkovou hodnotou se pro účely této vyhlášky rozumí účetní jednotkou zdůvodnitelná kladná odhadovaná částka, kterou by účetní jednotka mohla získat v okamžiku předpokládaného vyřazení majetku, například prodejem, po odečtení předpokládaných nákladů s vyřazením souvisejících. Zohledněním předpokládané zbytkové hodnoty majetku podle věty druhé se pro účely této vyhlášky rozumí, že účetní jednotka stanoví a aktualizuje odpisový plán předmětného majetku tak, aby se za plánovanou dobu jeho používání součet vykázaných a plánovaných odpisů včetně předpokládané zbytkové hodnoty nebo zbytkové hodnoty rovnal ocenění majetku podle odstavce 1. Zbytkovou hodnotou se rozumí snížená předpokládaná zbytková hodnota. Účetní jednotky neprovádějí účetní operace opravující výši vykázaných odpisů a oprávek v předchozích účetních obdobích.“.

Dosavadní odstavce 3 až 9 se označují jako odstavce 4 až 10.

11. Za § 56 se vkládá nový § 56a, který včetně nadpisu zní:

„§ 56a

Metoda komponentního odpisování majetku

(1) Stavby [§ 7 odst. 2 písm. a)], byty a nebytové prostory [§ 7 odst. 2 písm. d)], samostatné movité věci a soubory movitých věcí [§ 7 odst. 3 písm. b)] může účetní jednotka s ohledem na významnost a věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situace účetní jednotky odpisovat metodou komponentního odpisování majetku. Účetní jednotka vymezí druh majetku, u kterého použije metodu komponentního odpisování, průběh používání a způsob určení kompo-

nenty včetně jejího ocenění podle svých potřeb a tyto skutečnosti doloží průkazným účetním záznamem.

(2) Komponentou se pro účely této vyhlášky rozumí určená část majetku nebo souboru majetku podle odstavce 1 nebo určená kontrola výskytu závad, u které je výše ocenění významná v poměru k výši ocenění celého majetku nebo souboru majetku a jejíž doba použitelnosti se významně liší od doby použitelnosti majetku nebo souboru majetku. Určení kontroly výskytu závad jako komponenty účetní jednotka provádí k okamžiku uvedení majetku podle odstavce 1 do užívání (§ 7 odst. 11).

(3) Komponenta se odpisuje v průběhu používání samostatně od ostatních komponent a od zbylé části majetku nebo souboru majetku podle odstavce 1.

(4) Při výměně komponenty se ocenění majetku podle odstavce 1 upravuje tak, že se snižuje o výši ocenění vyřazované komponenty a zvyšuje o výši ocenění nově zařazované komponenty včetně náhradních dílů spotřebovaných na výměnu komponenty a o náklady související s výměnou této komponenty podle ustanovení § 47. Pokud vyřazovaná komponenta není k okamžiku vyřazení odepsána do výše jejího ocenění, provede účetní jednotka odpis zůstatkové ceny vyřazované komponenty do nákladů.

(5) O majetku podle odstavce 1 a jeho oprávkách se účtuje jako o celku; majetek se i jako celek vykazuje. Účetní jednotka prokáže výpočet výše odpisu tohoto majetku jako celku například tím, že metodě komponentního odpisování přizpůsobí účtování o odpisech na analytických účtech.

(6) Při prvním použití metody komponentního odpisování u majetku podle odstavce 1, který byl již uveden do užívání, se na komponenty rozděluje celkové ocenění majetku a celková výše oprávek k majetku; přitom nesmí být součet zůstatkových cen připadajících na jednotlivé komponenty vyšší než zůstatková cena celého majetku. Účetní operace opravující výši vykázaných odpisů a oprávek v předchozích obdobích se neprovádějí.“.

12. V § 61 odst. 1 se na konci textu písmene a) doplňují slova „s výjimkou náhradních dílů určených k výměně komponenty“.

13. V § 61 odst. 2 se slova „nadále i soubor pohledávek s termínem splatnosti do konce roku 1994 odpisovaný podle zákona o daních z příjmů a dále“ zrušují.

14. V příloze č. 1 se v „PASIVA CELKEM“ položka „A.II.4. Oceňovací rozdíly při přeměnách“ nahrazuje položkou „A.II.4. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách společností“.

15. V příloze č. 1 se v „PASIVA CELKEM“ za položku „A.II.4. Oceňovací rozdíly z přecenění při přeměnách společností“ doplňuje položka „A.II.5. Rozdíly z přeměn společností“.

Čl. II

Ustanovení přechodná

1. Ustanovení této vyhlášky použijí účetní jednotky poprvé v účetním období započatém 1. ledna 2009 a později, pokud není v bodech 2 až 5 stanoveno jinak.

2. Ustanovení čl. I bodu 4 se použije již v účetní závěrce sestavované ke dni 31. prosince 2008.

3. Ustanovení čl. I bodů 5 a 6 použijí účetní jednotky pro účetní závěrky sestavované po 1. lednu 2009 a později.

4. Ustanovení čl. I bodů 2, 9, 11 a 12 použijí účetní jednotky poprvé v účetních obdobích započatých 1. ledna 2010 a později.

5. Pokud jsou při přeměně společnosti nebo družstva příslušné smlouvy o přeměně nebo projekty o přeměnách uloženy do sbírky listin obchodního rejstříku přede dnem účinnosti této vyhlášky, použijí účetní jednotky ustanovení vyhlášky č. 500/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti této vyhlášky. Účetní jednotky mohou použít ustanovení čl. I bodů 3 a 8 vyhlášky č. 500/2002 Sb., ve znění této vyhlášky, při přeměně společnosti nebo družstva, pokud projekt přeměny byl uložen do sbírky listin v obchodním rejstříku v období od 1. července 2008 do 31. prosince 2008.

Čl. III

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2009.

Ministr:

Ing. **Kalousek** v. r.

470

VYHLÁŠKA

ze dne 19. prosince 2008,

kterou se mění vyhláška č. 501/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou bankami a jinými finančními institucemi, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo financí stanoví podle § 37b zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 437/2003 Sb., k provedení § 4 odst. 8:

Čl. I

Vyhláška č. 501/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou bankami a jinými finančními institucemi, ve znění vyhlášky č. 473/2003 Sb., vyhlášky č. 545/2004 Sb., vyhlášky č. 398/2005 Sb. a vyhlášky č. 350/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 12 odst. 1 větě poslední se slova „podpoložky vykazují zřizovací výdaje a“ nahrazují slovy „podpoložka vykazuje“.

2. V § 60 odst. 1 písm. f) se za slova „cenným papírům“ vkládají slova „a reálná hodnota těchto cenných papírů“.

3. V § 75 se odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 17 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 až 7 se označují jako odstavce 2 až 6.

4. V příloze č. 1 položce 9 se slova „a) zřizovací výdaje“ zrušují.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení této vyhlášky použijí účetní jednotky poprvé v účetním období započatém 1. ledna 2009 a později, pokud není v bodě 2 stanoveno jinak.

2. Ustanovení čl. I bodu 2 použijí účetní jednotky pro účetní závěrky sestavované po 1. lednu 2009 a později.

3. Zřizovací výdaje vykazované před účinností této vyhlášky v aktivech v položce „9. Dlouhodobý nehmotný majetek“ odepíše účetní jednotka do výše pořizovací ceny nejpozději do 31. prosince 2009. Informaci o dopadu ve výkazu zisku a ztráty uvede účetní jednotka v příloze účetní závěrky.

Čl. III

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2009.

Ministr:

Ing. **Kalousek** v. r.

471

VYHLÁŠKA

ze dne 19. prosince 2008,

kterou se mění vyhláška č. 504/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo financí stanoví podle § 37b zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 437/2003 Sb., k provedení § 4 odst. 8, § 24 odst. 4 a 5 a § 28 odst. 1 tohoto zákona:

Čl. I

Vyhláška č. 504/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, u kterých hlavním předmětem činnosti není podnikání, pokud účtují v soustavě podvojného účetnictví, ve znění vyhlášky č. 476/2003 Sb., vyhlášky č. 548/2004 Sb. a vyhlášky č. 400/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 1 se věta poslední nahrazuje větou „Dále obsahuje povolenky na emise, kterými jsou povolenky na emise skleníkových plynů, jednotky snížení emisí a ověřeného snížení emisí z projektových činností a jednotky přiděleného množství[11b]) bez ohledu na výši ocenění a další obdobná práva, zejména individuální preferenční množství mléka, individuální produkční kvóty a individuální limit prémiových práv (dále jen „preferenční limity“)[11c]) bez ohledu na výši ocenění; u prvního držitele[11c]) pouze v případě, pokud by náklady na získání informace o jejich ocenění reprodukční pořizovací cenou nepřevýšily její významnost.“.

Poznámka pod čarou č. 11b zní:

„[11b]) § 2 odst. 1 zákona č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

2. V § 7 se doplňuje odstavec 11, který včetně poznámek pod čarou č. 11d, 11e, 11f, 11g a 11h zní:

„(11) Dlouhodobým nehmotným majetkem nejsou zejména znalecké posudky, průzkumy trhu, plány rozvoje, návrhy propagačních a reklamních akcí, certifikace systému jakosti[11d]) a software pro řízení technologií nebo zařízení, která bez tohoto vybavení nemohou fungovat. Dále může účetní jednotka rozhodnout, že dlouhodobým nehmotným majetkem nejsou zejména technické audity[11e]) a energetické audity[11f]), lesní hospodářské plány[11g]) a plány povodí[11h]) a povodňové plány.

[11d]) Například zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[11e]) Například zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

[11f]) Například zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů.

[11g]) Například zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).

[11h]) Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

3. V § 8 odstavec 2 zní:

„(2) Položka „A.II.2. Umělecká díla, předměty a sbírky“ obsahuje zejména umělecká díla, sbírky, předměty kulturní hodnoty[12]), a obdobný movitý majetek bez ohledu na výši ocenění, který není součástí stavby nebo není zbožím, včetně movitých kulturních památek, sbírek muzejní povahy, předmětů kulturní hodnoty oceněných podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona, a včetně souborů tohoto majetku podle § 42b odst. 2 písm. a).“.

4. V § 8 odst. 4 písm. a) se část věty za středníkem včetně středníku zrušuje.

5. V § 8 odst. 4 na konci písmene d) se tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena e) až g), která zní:

„e) nemovité kulturní památky oceněné pořizovací nebo reprodukční pořizovací cenou,

f) technické zhodnocení majetku uvedeného v § 28 odst. 5 zákona,

g) technické zhodnocení nemovité kulturní památky a církevní stavby oceněné podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona.“.

6. V § 8 odst. 5 písm. a) větě první se slova „movitých věcí se“ nahrazují slovy „majetku, které jsou charakterizovány“.

7. V § 8 odst. 5 písm. a) větě druhé se slova „movitých věcí se“ nahrazují slovy „majetku, které jsou charakterizovány“.

8. V § 8 odst. 5 písmeno b) zní:

„b) předměty z drahých kovů, pokud se nejedná o předměty kulturní hodnoty nebo kulturní památky.“.

9. V § 8 odst. 10 se za písmeno a) vkládá nové písmeno b), které zní:

„b) technické zhodnocení provedené na majetku oceněném podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona s výjimkou technického zhodnocení, které je uvedeno v položce „A.II.3. Stavby,“.

Dosavadní písmeno b) se označuje jako písmeno c).

10. V § 30 odst. 1 písm. g) se za slovo „finančních“ vkládají slova „a celních“.

11. V § 30 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 až 4, které znějí:

„(2) V případě majetku, který byl oceněn podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona, nebo v případě souborů tohoto majetku podle § 42b odst. 2 písm. a), účetní jednotka uvede počet jednotlivých věcí a souborů majetku a odkaz na průkazný účetní záznam o skutečném stavu tohoto majetku, nebo přiloží seznam tohoto majetku.

(3) Pokud účetní jednotka vlastní více než 10 ha lesních pozemků s lesním porostem, uvede v příloze účetní závěrky také tyto údaje

a) celková výměra lesních pozemků s lesním porostem,

b) výše ocenění lesních porostů stanovená součinem výměry lesních pozemků s lesním porostem v m^2 a průměrné hodnoty zásoby surového dřeva na m^2, která činí 57 Kč.

(4) Pokud účetní jednotka zjišťuje cenu lesního porostu také jiným způsobem než součinem výměry lesních pozemků s lesním porostem a průměrné hodnoty zásoby surového dřeva podle odstavce 3 písm. b), například v souvislosti s podrobnějším členěním podle skupiny dřevin, a takto zjištěná cena je významně rozdílná, uvede v příloze účetní závěrky také tuto cenu a informace o způsobu stanovení její výše a důvod jejího zjišťování.“.

Dosavadní odstavce 2 a 3 se označují jako odstavce 5 a 6.

12. V § 32 odst. 1 písm. h) se slova „jakož i úhradu nákladů vlastníkovi rozvodného zařízení za přeložku rozvodného zařízení“ zrušují.

13. V § 32 odst. 1 se za písmeno h) vkládá nové písmeno i), které včetně poznámek pod čarou č. 31a, 31b a 31c zní:

„i) úhrady nákladů za přeložky[31a]), překládky[31b]) a náhradní pozemní komunikaci[31c]) účetní jednotce, která má vlastnické právo k dotčenému majetku, anebo která hospodaří s majetkem státu nebo s majetkem územních samosprávných celků,

---

[31a]) Například zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění pozdějších předpisů.

[31b]) Například zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů.

[31c]) Například zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní písmena i) a j) se označují jako písmena j) a k).

14. V § 32 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) U majetku oceněného podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona se jeho ocenění nezvyšuje o technické zhodnocení provedené na tomto majetku.“.

15. V § 38 odst. 2 písmeno e) zní:

„e) soubor majetku, který je charakterizován samostatným technicko-ekonomickým určením,“.

16. V § 38 se na konci odstavce 2 doplňuje písmeno f), které zní:

„f) technické zhodnocení u nemovitých kulturních památek a církevních staveb oceněných podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona.“.

17. V § 38 se doplňuje odstavec 10, který zní:

„(10) Pokud zákon nebo tato vyhláška stanoví, že se určitý majetek odpisuje, není významný způsob nabytí tohoto majetku, případně důvod účtování o tomto majetku.“.

18. V § 39 na konci písmene g) se tečka nahrazuje spojkou „a“ a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) majetek oceněný podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona, soubory tohoto majetku podle § 42b odst. 2 písm. a) a technické zhodnocení tohoto majetku, s výjimkou technického zhodnocení nemovitých kulturních památek a církevních staveb.“.

19. Za § 42a se vkládá nový § 42b, který včetně nadpisu zní:

„§ 42b

Metoda oceňování souboru majetku

(1) Soubor majetku je tvořen více věcmi a je charakterizovaný samostatným technicko-ekonomickým určením, nebo u kulturních památek, předmětů kulturní hodnoty a předmětů tvořících sbírky muzejní povahy určením společných znaků jeho částí nebo prvků (dále jen „soubor majetku“). Do souboru majetku nelze zahrnout nemovitou věc, a to ani společně s věcí movitou.

(2) Soubor majetku v případě kulturních památek nebo předmětů kulturní hodnoty se oceňuje

a) ve výši 1 Kč, pokud není známa pořizovací cena ani jedné z věcí tvořících soubor majetku, nebo
b) součtem pořizovacích cen nebo reprodukčních pořizovacích cen všech jednotlivých věcí tvořících soubor majetku.

(3) Pokud dochází ke změnám v rozsahu souboru majetku oceněného podle odstavce 2 písm. a), ocenění celého souboru majetku se nemění. Pokud dochází ke změnám v rozsahu souboru majetku v ostatních případech, ocenění souboru majetku se upraví o ocenění věci, které se příslušná změna týká.

(4) Tvorbu souboru majetku, jeho změny a ocenění dokládá účetní jednotka průkazným účetním záznamem.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení této vyhlášky použijí účetní jednotky poprvé v účetním období započatém 1. ledna 2009 a později, není-li v bodech 3 a 4 stanoveno jinak.

2. V případě majetku oceňovaného podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona, včetně souborů tohoto majetku podle § 42b odst. 2 písm. a), který je již ke dni účinnosti této vyhlášky oceněn podle právních předpisů účinných do dne účinnosti této vyhlášky, se výše jeho ocenění nemění.

3. Do doby, než účetní jednotka ocení majetek podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona, neuvádí tento majetek v položce „A.II.2. Umělecká díla, předměty a sbírky“.

4. Ustanovení § 30 odst. 3 a 4 vyhlášky č. 504/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se použije již v účetní závěrce sestavované ke dni 31. prosince 2008.

Čl. III

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2009.

Ministr:

Ing. **Kalousek** v. r.

472

VYHLÁŠKA

ze dne 19. prosince 2008,

kterou se mění vyhláška č. 505/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou územními samosprávnými celky, příspěvkovými organizacemi, státními fondy a organizačními složkami státu, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo financí stanoví podle § 37b zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění zákona č. 437/2003 Sb., k provedení § 4 odst. 8, § 24 odst. 4 a 5 a § 28 odst. 1 tohoto zákona:

Čl. I

Vyhláška č. 505/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou územními samosprávnými celky, příspěvkovými organizacemi, státními fondy a organizačními složkami státu, ve znění vyhlášky č. 477/2003 Sb., vyhlášky č. 549/2004 Sb., vyhlášky č. 401/2005 Sb., vyhlášky č. 576/2006 Sb. a vyhlášky č. 353/2007 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 4 písmeno c) zní:

„c) povolenkami na emise povolenky na emise skleníkových plynů, jednotky snížení emisí a ověřeného snížení emisí z projektových činností a jednotky přiděleného množství[7a]) bez ohledu na výši ocenění,“.

2. V § 8 odst. 2 v písm. e) se slova „ , které byly pořízeny koupí, darem, děděním nebo byly již dříve oceněny například znalcem, nebo pokud se tento majetek stal kulturní památkou v průběhu doby používání“ nahrazují slovy „oceněné pořizovací nebo reprodukční pořizovací cenou“.

3. V § 8 odst. 2 písmeno f) zní:

„f) technické zhodnocení majetku uvedeného v § 28 odst. 5 zákona, jehož ocenění jedné položky převyšuje částku 40 000 Kč.“.

4. V § 8 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno g), které zní:

„g) technické zhodnocení nemovité kulturní památky a církevní stavby oceněné podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona.“.

5. V § 8 odstavec 3 zní:

„(3) Položka „A.3. Samostatné movité věci a soubory movitých věcí č. 19“ obsahuje samostatné movité věci a soubory majetku, které jsou charakterizovány samostatným technicko-ekonomickým určením, u kterých doba použitelnosti je delší než jeden rok a ocenění samostatné movité věci nebo souboru majetku podle § 37a převyšuje částku 40 000 Kč, a předměty z drahých kovů, pokud se nejedná o předměty kulturní hodnoty nebo kulturní památky.“.

6. V § 8 odstavci 6 se slova „movitých věcí se“ nahrazují slovy „majetku, které jsou charakterizovány“.

7. V § 8 se na konci odstavce 7 doplňují slova „a dále technické zhodnocení majetku oceněného podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona s výjimkou technického zhodnocení, které je uvedeno v položce „A.3. Stavby č. 18““.

8. V § 8 odstavec 8 zní:

„(8) Položka „A.3. Umělecká díla[11]) a předměty č. 17“ obsahuje zejména umělecká díla, sbírky, předměty kulturní hodnoty[12]) a obdobný movitý majetek bez ohledu na výši ocenění, který není součástí stavby nebo není zbožím, včetně movitých kulturních památek, sbírek muzejní povahy, předmětů kulturní hodnoty oceněných podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona, a včetně souborů tohoto majetku oceněných podle § 37a odst. 2 písm. a).“.

9. V § 8 se odstavec 9 zrušuje.

Dosavadní odstavce 10 až 12 se označují jako odstavce 9 až 11.

10. V § 14 odst. 11 větě první se slova „ , termínovaných vkladů“ nahrazují slovy „a z emitovaných dluhopisů“.

11. V § 24 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „V případě majetku, který byl oceněn podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona, nebo v případě souborů tohoto majetku podle § 37a odst. 2 písm. a) účetní jednotka uvede počet jednotlivých věcí a souborů majetku a odkaz na průkazný účetní záznam o skutečném stavu tohoto majetku, nebo přiloží seznam tohoto majetku.“.

12. V § 24 se za odstavec 4 vkládají nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Pokud účetní jednotka vlastní nebo má příslušnost k hospodaření k více než 10 ha lesních pozemků s lesním porostem, uvede v části 3. přílohy účetní závěrky také tyto údaje

a) celková výměra lesních pozemků s lesním porostem,

b) výše ocenění lesních porostů stanovená součinem výměry lesních pozemků s lesním porostem v m^2

a průměrné hodnoty zásoby surového dřeva na m^2, která činí 57 Kč.“.

(6) Pokud účetní jednotka zjišťuje cenu lesního porostu také jiným způsobem než součinem výměry lesních pozemků s lesním porostem a průměrné hodnoty zásoby surového dřeva podle odstavce 5 písm. b), zejména v souvislosti s podrobnějším členěním podle skupiny dřevin, a takto zjištěná cena je významně rozdílná, uvede v části 3. přílohy účetní závěrky také tuto cenu a informace o způsobu stanovení její výše a důvod jejího zjišťování.“.

Stávající odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 7 a 8.

13. V § 26 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) U majetku oceněného podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona se jeho ocenění nezvyšuje o technické zhodnocení provedené na tomto majetku.“.

14. V § 34 odst. 2 písmeno e) zní:

„e) soubor majetku, který je charakterizován samostatným technicko-ekonomickým určením,“.

15. V § 34 se na konci odstavce 2 doplňuje písmeno f), které zní:

„f) technické zhodnocení u nemovitých kulturních památek a církevních staveb oceněných podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona.“.

16. V § 34 odstavec 5 zní:

„(5) Pokud zákon nebo tato vyhláška stanoví, že se určitý majetek odpisuje, není podstatný způsob nabytí tohoto majetku, případně důvod účtování o tomto majetku.“.

17. V § 34 odst. 8 písmeno f) zní:

„f) dlouhodobý nehmotný a dlouhodobý hmotný majetek, pokud tento majetek má účetní jednotka v pronájmu nebo ve výpůjčce,“.

18. V § 34 se na konci odstavce 8 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

„h) majetek oceněný podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona, soubory tohoto majetku podle § 37a odst. 2 písm. a) a technické zhodnocení tohoto majetku, s výjimkou technického zhodnocení nemovitých kulturních památek a církevních staveb.“.

19. Za § 37 se vkládá nový § 37a, který včetně nadpisu zní:

„§ 37a

Metoda oceňování souboru majetku

(1) Soubor majetku je tvořen více věcmi a je charakterizovaný samostatným technicko-ekonomickým určením, nebo u kulturních památek, předmětů kulturní hodnoty a předmětů tvořících sbírky muzejní povahy určením společných znaků jeho částí nebo prvků (dále jen „soubor majetku“). Do souboru majetku nelze zahrnout nemovitou věc, a to ani společně s věcí movitou.

(2) Soubor majetku v případě kulturních památek nebo předmětů kulturní hodnoty se oceňuje

a) ve výši 1 Kč, pokud není známa pořizovací cena ani jedné z věcí tvořících soubor majetku, nebo

b) součtem pořizovacích cen nebo reprodukčních pořizovacích cen všech jednotlivých věcí tvořících soubor majetku.

(3) Pokud dochází ke změnám v rozsahu souboru majetku oceněného podle odstavce 2 písm. a), ocenění celého souboru majetku se nemění. Pokud dochází ke změnám v rozsahu souboru majetku v ostatních případech, ocenění souboru majetku se upraví o ocenění věci, které se příslušná změna týká.

(4) Tvorbu souboru majetku, jeho změny a ocenění dokládá účetní jednotka průkazným účetním záznamem.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení této vyhlášky použijí účetní jednotky poprvé v účetním období započatém 1. ledna 2009 a později, není-li v bodech 3 a 4 stanoveno jinak.

2. V případě majetku oceňovaného podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona, včetně souborů tohoto majetku podle § 37a odst. 2 písm. a), který je již ke dni účinnosti této vyhlášky oceněn podle právních předpisů účinných do dne účinnosti této vyhlášky, se výše jeho ocenění nemění.

3. Do doby, než účetní jednotka ocení majetek uvedený v § 8 odst. 9 vyhlášky č. 505/2002 Sb., ve znění účinném do dne účinnosti této vyhlášky, podle § 25 odst. 1 písm. k) zákona, neuvádí tento majetek v položce „A.3. Umělecká díla[11]) a předměty č. 17“.

4. Ustanovení § 24 odst. 5 a 6 vyhlášky č. 505/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti této vyhlášky, se použijí již v účetní závěrce sestavované ke dni 31. prosince 2008.

Čl. III

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2009.

Ministr:

Ing. **Kalousek** v. r.

473

VYHLÁŠKA

ze dne 17. prosince 2008

o systému epidemiologické bdělosti pro vybrané infekce

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 108 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 392/2005 Sb., zákona č. 222/2006 Sb. a zákona č. 110/2007 Sb., (dále jen „zákon"), k provedení § 75a odst. 1 a 4 zákona:

§ 1

Tato vyhláška upravuje rozsah infekcí, pro které je zaveden systém epidemiologické bdělosti (surveillance), a stanoví

a) rozsah shromažďovaných údajů o infekcích, způsob a lhůty jejich hlášení,
b) laboratorní diagnostiku, epidemiologické šetření a stanovení druhu a způsobu provedení protiepidemických opatření infekčních onemocnění,
c) základní charakteristiku, klinickou definici a klasifikaci infekčních onemocnění.

§ 2

Infekce, které jsou zahrnuty v systému epidemiologické bdělosti, jsou uvedeny v příloze č. 1 této vyhlášky.

§ 3

Rozsah údajů a postup podle § 1 písm. a) až c) upravuje při výskytu

a) záškrtu příloha č. 2 k této vyhlášce,
b) dávivého kašle příloha č. 3 k této vyhlášce,
c) spalniček příloha č. 4 k této vyhlášce,
d) chřipky a akutních respiračních infekcí příloha č. 5 k této vyhlášce,
e) invazivního meningokokového onemocnění příloha č. 6 k této vyhlášce,
f) invazivních onemocnění vyvolaných Haemophilus influenzae typ b a non-b příloha č. 7 k této vyhlášce,
g) nákaz vyvolaných virem lidského imunodeficitu (HIV/AIDS) příloha č. 8 k této vyhlášce,
h) tuberkulózy příloha č. 9 k této vyhlášce,
i) legionelózy příloha č. 10 k této vyhlášce,
j) přenosné dětské obrny (poliomyelitidy) příloha č. 11 k této vyhlášce,
k) tetanu příloha č. 12 k této vyhlášce,
l) zarděnek a kongenitálního zarděnkového syndromu (KZS) příloha č. 13 k této vyhlášce,
m) příušnic příloha č. 14 k této vyhlášce.

§ 4

Osoba poskytující péči[1]) hlásí orgánu ochrany veřejného zdraví údaje shromažďované o infekcích dle § 2. Při podezření a zjištění každého jednotlivého případu infekčního onemocnění dle § 3 se postupuje v rozsahu uvedeném v přílohách č. 2 až 14 této vyhlášky. Hlášení se podává ve lhůtách a způsobem stanovených jiným právním předpisem[2]).

§ 5

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2009.

Ministr:

MUDr. **Julínek**, MBA v. r.

[1]) § 15 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 274/2003 Sb.

[2]) Vyhláška č. 195/2005 Sb., kterou se upravují podmínky předcházení vzniku a šíření infekčních onemocnění a hygienické požadavky na provoz zdravotnických zařízení a ústavů sociální péče.

Příloha č. 1 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Infekce, které jsou zahrnuty v systému epidemiologické bdělosti

1. NEMOCI

1.1. Nemoci, jimž lze předcházet očkováním:

Záškrt
Infekce, které vyvolává Haemophilus influenza typ b a non b
Chřipka
Spalničky
Příušnice
Dávivý kašel
Přenosná dětská obrna
Zarděnky
Tetanus

1.2. Sexuálně přenosné nemoci:

Chlamydiové infekce
Gonokokové infekce
Nákazy vyvolané virem lidského imunodeficitu (HIV/AIDS)
Příjice

1.3. Virová hepatitida:

Hepatitida A
Hepatitida B
Hepatitida C

1.4. Nemoci přenášené potravinami a vodou a nemoci závislé na prostředí:

Botulismus
Campylobakterióza
Kryptosporidióza
Lambliáza (giardiáza)
Infekce vyvolané E. coli enterohaemorrhagica
Leptospiróza
Listerióza
Salmonelóza
Shigelóza
Sněť slezinná
Toxoplasmóza
Trichinóza
Yersinióza

1.5. Jiné nemoci:

1.5.1. *Nemoci přenášené nekonvenčními původci*

Varianta přenosných spongiformních encefalopatií (Creutzfeldt-Jakobova nemoc)

1.5.2. *Nemoci přenášené vzduchem*

Legionelóza

Meningokoková onemocnění
Pneumokokové infekce
Tuberkulóza
Těžký akutní respirační syndrom (SARS)

1.5.3. *Zoonózy (jiné než uvedené pod bodem 1.4.)*

Brucelóza
Echinokokóza
Vzteklina
Ptačí chřipka přenesená na člověka
Nákaza virem západonilské horečky
Q horečka
Tularemie

1.5.4. *Vážné zavlečené nemoci*

Cholera
Malárie
Mor
Virové hemorrhagické horečky

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti záškrtu

Čl. 1
Klinická definice onemocnění

1. Klinický obraz odpovídající záškrtu dýchacích cest (horečnaté onemocnění horních cest dýchacích, charakterizované povlakem na mandlích, hrtanu nebo nosní sliznici v kombinaci s bolestí v krku a zvýšenou teplotou) nebo záškrtu jiné lokalizace (onemocnění charakterizované kožními, spojivkovými, ušními, genitálními vředy či vředy jiného typu).

2. Každý případ záškrtu je klinicky podle lokalizace charakterizován jako:
2.1. difterie hrdla;
2.2. difterie hrtanu – croup;
2.3. difterie nosní;
2.4. difterie kožní;
2.5. difterie jiných orgánů.

3. Období nakažlivosti trvá od konce inkubační doby (2-5 dnů), po celou dobu nemoci, obvykle 14 dnů, zřídka déle než 1 měsíc.

Čl. 2
Laboratorní diagnostika

Laboratorní diagnostika se provádí izolací korynebaktéria (*C. diphtheriae,* nebo *C. ulcerans*) produkujícího toxin z klinického vzorku.

Čl. 3.
Epidemiologická kriteria

Epidemiologická souvislost – mezilidský přenos onemocnění, při kterém jeden z případů je laboratorně potvrzený.

Čl. 4
Klasifikace případu onemocnění

A. Možný: Klinicky odpovídající případ
B. Pravděpodobný: Klinicky odpovídající případ v epidemiologické souvislosti
C. Potvrzený: Klinicky odpovídající případ, který je laboratorně potvrzený izolací toxigenního kmene korynebaktéria

Pro potřeby národní surveillance je dále definován:.
Bezpříznakový nosič toxigenního kmene

Čl. 5
Shromažďování údajů a jejich hlášení

Osoba poskytující péči, která diagnostikuje onemocnění záškrtem, hlásí potvrzené a pravděpodobné onemocnění včetně nosičství toxigenního kmene a úmrtí na toto onemocnění, a to případy záškrtu dýchacích cest i záškrtu jiných lokalizací, stejně jako bezpříznakové případy nosičství toxigenního kmene. Případy s netoxigenními kmeny *C. diphtheriae* nebo *C. ulcerans* se nehlásí. Každá laboratoř, která izoluje *C. diphtheriae* nebo *C. ulcerans,* hlásí izolaci těchto agens podle jiného právního předpisu[2)].

Čl. 6
Epidemiologické šetření při podezření na výskyt záškrtu

Lékař, který vyslovil podezření na onemocnění záškrtem, provede výtěr z místa klinických projevů, například tonsil, nosu, kůže, na kultivační vyšetření a zajistí neprodleně jeho transport do vyšetřující laboratoře. Vyšetřující laboratoř zašle každý izolovaný kmen *C. diphtheriae* a *C. ulcerans* k ověření a kvantitativnímu stanovení produkce toxinu do Národní referenční laboratoře pro diftérii a pertusi.

Čl. 7
Protiepidemická opatření v ohnisku záškrtu

1. Hlášení onemocnění podléhají podle čl. 5 případy záškrtu dýchacích cest i záškrtu jiných lokalizací, stejně jako bezpříznakové případy nosičství toxigenního kmene.
2. Zajištění odběru biologického materiálu k ověření diagnózy, jeho transport do příslušné vyšetřující laboratoře.
3. Postup při izolaci upravuje jiný právní předpis[2)].
4. Dítě po prožitém onemocnění je možné přijmout do mateřské školy, školy, školského zařízení pro výkon ústavní výchovy a ochranné výchovy, zvláštního dětského zařízení, zařízení sociálních služeb a obdobných zařízení (dále jen „kolektivní zařízení“), je-li podle výsledků klinického vyšetření zdrávo a dvě poslední kultivační vyšetření z nosu a krku byla negativní, pokud jde o *C. diphtheriae* a *C. ulcerans* (jinak jen se souhlasem orgánu ochrany veřejného zdraví, dále jen „OOVZ“).
5. Po dobu 7 dnů se provádí lékařský dohled u fyzických osob, které byly v kontaktu s nemocným či nosičem toxigenního kmene. Na začátku a konci sledovaného období se provede výtěr z nosu a krku na mikrobiologické vyšetření.
6. Po dobu lékařského dohledu se do zařízení přijímají jen nevnímavé děti k nákaze záškrtem, vnímavé děti až po 7 dnech za předpokladu, že v zařízení žádné z dětí není nosičem toxického kmene *C. diphtheriae*.
7. Nevnímavé děti k nákaze záškrtem z rodin, kde se vyskytlo onemocnění záškrtem, mohou do zařízení docházet, vnímavé děti k nákaze záškrtem až po 7 dnech od posledního styku s nemocným.

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti dávivého kašle

Čl. 1
Klinická definice onemocnění

1. Klinický obraz odpovídající pertusi, tj. kašel trvající minimálně 2 týdny s jedním z následujících příznaků: záchvaty kašle, kokrhavý kašel nebo zvracení po záchvatu kašle bez jiných zjevných příčin nebo apnoická pauza u kojenců.
2. Typická forma pertuse:

   Onemocnění obvykle trvá 6 až 8 týdnů a má 3 stadia: katarální (1 až 2 týdny), paroxysmální (2 až 6 týdnů) a rekonvalescentní (1 až 3 týdny). Počáteční projevy (rýma, slzení, mírný suchý dráždivý kašel, subfebrilie) odpovídají příznakům běžného nachlazení. Během katarálního stadia se suchý dráždivý kašel zhoršuje a přechází v záchvatovitý kašel – stadium paroxysmální. Počet a závažnost záchvatů v průběhu tohoto stadia stoupá. Záchvat se vyznačuje sérií krátkých exspirií ukončených charakteristickým zajíkavým táhlým inspiriem. Záchvaty kašle bývají provázeny dávením i zvracením a objevují se jak v průběhu dne tak i v noci. Rekonvalescentní stadium je charakterizováno snížením počtu záchvatů a zmírněním kašle. Nejzávažnější průběh onemocnění bývá u dětí mladších 1 roku.
3. U dětí ve věku do 15 let a dospělých se pertuse obvykle vyskytuje v lehčí formě. Probíhá jako suchý dráždivý kašel trvající 2 a více týdnů. Může být provázen dávením i zvracením, ale bez typických záchvatů.
4. Období nakažlivosti začíná na konci inkubační doby, která trvá 7 - 21 dnů. Nejvyšší je v časném období katarálního stadia, pak se postupně snižuje. Končí obvykle tři týdny po začátku paroxysmálního stadia či pět dnů po léčbě antibiotiky.
5. Parapertuse na rozdíl od pertuse má nižší manifestnost. Typický průběh parapertuse připomíná pertusi s krátkým katarálním stadiem i kratším stadiem paroxysmálním. Parapertuse se vyskytuje převážně u dětí po druhém roce života; výskyt u kojenců je velmi vzácný.

Čl. 2
Laboratorní diagnostika

1. Průkaz specifické protilátkové odpovědi proti dávivému kašli u osob, které nebyly v nedávné době (v průběhu předchozích 8 týdnů) očkovány.
2. Detekce nukleové kyseliny *Bordetella pertussis*.
3. Izolace *Bordetella pertussis (*nebo *B. parapertussis*) z klinického vzorku.
4. Standardním laboratorním testem pro diagnózu dávivého kašle je kultivační průkaz *Bordetella pertussis* nebo *B. parapertusis*.
5. K sérologickému vyšetření se odebírají 2 vzorky krve v 3 týdenním intervalu. První vzorek se odebírá co nejdříve v akutním stadiu. Předpokladem sérologické diagnózy je současné vyšetření prvního a druhého vzorku séra. Potvrzením probíhajícího onemocnění je prokázaný signifikantní (minimálně 4-násobný) vzestup hladin protilátek (proti pertusi nebo parapertusi) anebo sérokonverze z negativity do pozitivity.

6. Jakákoli hladina protilátek v jediném vzorku není průkazem akutně probíhajícího onemocnění.

Čl. 3
Epidemiologická kriteria

Epidemiologická souvislost – mezilidský přenos onemocnění, při kterém jeden z případů je laboratorně potvrzený.

Čl. 4
Klasifikace případu onemocnění

A. **Možný**: Případ, který splňuje definici klinického případu.
B. **Pravděpodobný:** Případ, který splňuje definici klinického případu a má epidemiologickou souvislost.
C. **Potvrzený:** Případ, který splňuje definici klinického případu a je laboratorně potvrzený.

Čl. 5
Shromažďování údajů a jejich hlášení

Osoba poskytující péči, která diagnostikuje onemocnění dávivým kašlem, hlásí onemocnění dávivým kašlem a úmrtí na toto onemocnění.

Čl. 6
Epidemiologické šetření při podezření na výskyt dávivého kašle

Lékař, který vyslovil podezření na onemocnění dávivým kašlem, zajistí kultivační vyšetření výtěru z nazofaryngu a laryngu a provede odběr krve na sérologické vyšetření (nejméně za tři týdny provede další odběr) a zajistí transport biologického materiálu neprodleně do vyšetřující laboratoře. Lékař i vyšetřující laboratoř hlásí výsledky podle čl. 4. Vyšetřující laboratoř zašle každý izolovaný kmen *B. pertussis* k sérotypizaci do Národní referenční laboratoře pro diftérii a pertusi .

Čl. 7
Protiepidemická opatření v ohnisku onemocnění dávivým kašlem

1. Hlášení onemocnění dávivým kašlem podle čl. 5.
2. Zajištění odběru biologického materiálu od pacienta a kontaktů s kultivačně pozitivním nemocným, zajištění transportu biologického materiálu do příslušné laboratoře.
3. Postup při izolaci upravuje jiný právní předpis[2)].
4. Dítě po prodělaném laboratorně prokázaném onemocnění způsobeném *B. pertussis* nebo *B. parapertussis* je možné přijmout do kolektivního zařízení až po negativním kultivačním vyšetření, provedeném za týden po léčbě v odstupu 4 až 5 dnů.
5. Do kolektivního zařízení, kde se vyskytlo onemocnění dávivým kašlem, se nepřijímají neočkované či nesprávně očkované děti po dobu maximální inkubační doby (21 dnů), nevnímavé fyzické osoby k nákaze dávivým kašlem očkované řádně a v termínech mohou do zařízení docházet.

Příloha č. 4 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti spalniček

Čl. 1
Klinická definice onemocnění

1. Klinický obraz odpovídající spalničkám, tj. febrilní stav s generalizovaným exantémem trvajícím déle než 3 dny, kterému předchází katarální příznaky, teploty >38˚C a jeden nebo více z následujících příznaků: kašel, rýma, Koplikovy skvrny, konjunktivitida.
2. Období nakažlivosti začíná od prvního dne před začátkem prodromálních příznaků a končí do čtyř dnů po vzniku exantému.

ČL. 2
Laboratorní diagnostika

Alespoň jedno z následujících kriterií:

1. Detekce IgM protilátek proti spalničkám u osob, které nebyly v minulých šesti týdnech očkovány.
2. Průkaz specifické protilátkové odpovědi proti spalničkám u osob, které nebyly v minulých třech týdnech očkovány.
3. Detekce viru spalniček (nevakcinační kmen) v klinickém vzorku.
4. Spalničková specifická IgM sérologie je standardní test volby. V případech, kdy je vzorek z ranné akutní fáze (tj. do 3 dnů po začátku vyrážky) IgM neprůkazný nebo negativní na spalničky, zarděnky a parvovirus B19, ačkoliv má pacient klinické příznaky spalniček, je indikován odběr druhého vzorku krve (za 10 až 20 dní po prvním odběru). Spalničková IgM sérologie může být nespolehlivá pro možnost falešných spalničkových IgM pozitivit v sérech s pozitivitami IgM na zarděnky, parvovirus B19, EBV, HHV6 a u sporadických spalničkových případů. Proto je nutno tyto případy ověřit výrazným vzrůstem hladin celkových spalničkových nebo spalničkových IgG protilátek. Ke správné interpretaci výsledků sérologických vyšetření je třeba brát v úvahu klinické, laboratorní a epidemiologické údaje.
5. Detekce nukleové kyseliny viru spalniček v klinickém vzorku.
6. Detekce antigenu viru spalniček (DFA) pomocí specifických spalničkových monoklonálních protilátek.

Čl. 3.
Epidemiologická kriteria

Epidemiologická souvislost – mezilidský přenos onemocnění, při kterém jeden z případů je laboratorně potvrzený.

Čl. 4
Klasifikace případu onemocnění

A. Možný: Případ který splňuje klinickou definici onemocnění.
B. Pravděpodobný: Případ který splňuje klinickou definici onemocnění a je v epidemiologické souvislosti s potvrzeným případem.
C. Potvrzený: Případ potvrzený výsledkem laboratorního vyšetření.

Čl. 5
Shromažďování údajů a jejich hlášení

Osoba poskytující péči, která diagnostikuje onemocnění spalničkami, hlásí onemocnění a úmrtí na toto onemocnění. Vzhledem ke globálně probíhající eradikaci spalniček je třeba identifikovat importovaná onemocnění a jejich epidemiologickou souvislost.

Čl. 6
Epidemiologické šetření při podezření na výskyt spalniček

Lékař, který vyslovil podezření na onemocnění spalničkami, provede odběry biologického materiálu k laboratornímu průkazu etiologie a zajistí jejich transport do vyšetřující laboratoře. Vyšetřující laboratoř vzorky vyšetří i s ohledem na jinou možnou etiologii exantematických onemocnění a u laboratorně potvrzeného případu zajistí zaslání alikvotu séra do Národní referenční laboratoře pro zarděnky, spalničky, parotitidu a parvovirus B19 ke konfirmaci. Případ se uzavře až po vyšetření touto laboratoří.

Čl. 7
Protiepidemická opatření v ohnisku onemocnění spalničkami

1. Hlášení onemocnění spalničkami podle čl. 5.
2. Zajištění odběru biologického materiálu od pacienta a kontaktů k ověření diagnózy, zajištění transportu biologického materiálu do příslušné laboratoře.
3. Izolace pacienta po dobu 7 dnů po objevení se exantému. Izolace se provádí podle klinické závažnosti a epidemiologických rizik. Postup při izolaci upravuje jiný právní předpis[2)].
4. Aktivní vyhledávání zdroje nákazy a kontaktů, zaměřené na pobyt případu během doby jeho eventuální expozice (7 až 18 dní před začátkem exantému) a na kontakty, které měl v období nakažlivosti.
5. Epidemiologické šetření v ohnisku nákazy, zpravidla do 48 hodin po nahlášení případu, včetně identifikace všech dosud vnímavých fyzických osob.
6. Podání normálního lidského imunoglobulinu (NLIG) dětem do 15 měsíců věku (neočkovaným), které byly v kontaktu s možným, pravděpodobným nebo potvrzeným případem spalniček, a to dle souhrnu údajů o přípravku.
7. Očkování vnímavých fyzických osob k nákaze spalničkami (dětí, kterým nebyly podány alespoň dvě dávky očkovací látky), u kterých ještě neuplynuly 3 dny od posledního styku s nemocným. Expozice spalničkám není kontraindikací očkování.

8. U vnímavých fyzických osob k nákaze spalničkami, které byly v přímém kontaktu, a u kterých uplynuly více než 3 dny od posledního styku s nemocným; lékařský dohled trvá po dobu maximální inkubační doby (21 dní).
9. Děti, které byly v kontaktu se spalničkami se přijímají do kolektivu nejdříve po uplynutí 21 dní.

Příloha č. 5 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti chřipky a akutních respiračních onemocnění

Čl. 1
Klinická definice onemocnění

1. Klinický obraz infekce viry chřipky probíhá ve formě chřipce podobného onemocnění a/nebo akutní respirační infekce.
   Chřipce podobné onemocnění (ILI) je charakterizováno následujícími klinickými příznaky:
   - náhlý nástup nemoci

   a současně
   - nejméně jedním z celkových symptomů, mezi které patří horečka nebo zimnice, nevolnost, bolest hlavy, bolest svalů

   a současně
   - nejméně jedním z následujících respiračních symptomů, mezi které patří kašel, pálení v krku, dechová nedostatečnost.

   Akutní respirační infekce (ARI) je charakterizována následujícími klinickými příznaky:
   - náhlý nástup nemoci

   a současně
   - nejméně jedním z následujících respiračních symptomů, mezi které patří kašel, pálení v krku, dechová nedostatečnost, rýma

   a současně
   - názorem klinika, že nemoc je způsobená infekcí.
2. Období nakažlivosti v prvním až pátém dnu onemocnění u dospělých, u imunosuprimovaných pacientů a dětí až do desátého dne.

Čl. 2
Laboratorní diagnostika

1. Detekce chřipkového antigenu či nukleové kyseliny ve vyšetřovaném klinickém materiálu metodami EIA, imunofluorescence, PCR nebo jinými adekvátními metodami. Vyšetřovaným klinickým materiálem se rozumí zejména výtěr z nazofaryngu, výtěr z nosu, výtěr z faryngu, nazofaryngeální aspirát, endotracheální a brochoalveolární laváž.
2. Izolace viru chřipky z odebraného klinického materiálu kultivací v citlivém buněčném substrátu (buněčné kultury, kuřecí embrya); izolované viry se neprodleně zasílají k typizaci do Národní referenční laboratoře pro chřipku zřízenou Ministerstvem zdravotnictví.
3. Sérologický průkaz specifické protilátkové odpovědi proti chřipce typu A nebo typu B spočívající v minimálně čtyřnásobném vzestupu titru protilátek v séru odebraném v akutním a rekonvalescentním stádiu onemocnění, a to v intervalu nejméně 10 dní. Doporučené metody: komplement-fixační reakce, test inhibice hemaglutinace, ELISA.
4. Průkaz viru chřipky v pitevním materiálu, kterým je trachea, bifurkace bronchů nebo okrajová zóna pneumonického ložiska.

ČL. 3
Epidemiologická kriteria

Epidemiologická souvislost – mezilidský přenos onemocnění, při kterém jeden z případů je laboratorně potvrzený. V případě chřipkové epidemie není nezbytně nutný laboratorní průkaz pro potvrzení epidemiologické souvislosti.

Čl. 4
Klasifikace případu onemocnění

A. Možný: Případ, který splňuje klinickou definici onemocnění (ILI nebo ARI).
B. Pravděpodobný: Případ, který splňuje klinickou definici onemocnění (ILI nebo ARI), a je v epidemiologické souvislosti.
C. Potvrzený: Případ, který splňuje klinickou definici onemocnění (ILI nebo ARI), potvrzený výsledkem laboratorního vyšetření.

Čl. 5
Shromažďování údajů a jejich hlášení

Osoba poskytující péči, která diagnostikuje onemocnění chřipkou, komplikace a úmrtí na toto onemocnění, provede hlášení podle jiného právního předpisu[2)].

Čl. 6
Epidemiologické šetření při podezření na výskyt chřipky a akutních respiračních infekcí

1. Protiepidemická oddělení OOVZ provádí epidemiologické šetření u všech netypických výskytů chřipkových onemocnění (např. z hlediska počtu postižených, v časové či místní souvislosti, s nezvyklým průběhem). Provádí epidemiologické šetření u všech hlášených úmrtí na chřipku a v přímé souvislosti s chřipkou a zjišťují, zda nemocná či zemřelá osoba byla očkována proti chřipce před aktuální chřipkovou sezónou.

2. Diagnostikující lékař, popř. OOVZ, zajišťuje a provádí včasný odběr biologického materiálu k ověření diagnózy a jeho transport do příslušné laboratoře, která provede základní vyšetření (přímá detekce antigenu a izolační pokus). Další vyšetření provádí Národní referenční laboratoř pro chřipku.

Čl. 7
Protiepidemická opatření v ohnisku chřipky

1. Hlášení onemocnění dle čl. 5.
2. Odběr biologického materiálu k ověření diagnózy a jeho transport do příslušné laboratoře k vyšetření zajišťuje a provádí diagnostikující lékař, popř. OOVZ.
3. V případě objevení se nové varianty chřipkového viru se postupuje podle Pandemického plánu České republiky pro případ pandemie chřipky vyvolané novou variantou chřipkového viru.

Příloha č. 6 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti invazivních meningokokových onemocnění (IMO)

Čl. 1
Klinická definice onemocnění

1. Klinický obraz odpovídající meningokokovému onemocnění, tj. meningitida a/nebo meningokoková bakteriémie, která může rychle progredovat za vzniku fulminantní purpury, septického šoku a smrti. Další projevy jsou možné.

2. Invazivní meningokokové onemocnění zahrnuje následující klinické projevy:

2.1. meningokokovou meningitidu,
2.2. Waterhouseův-Friderichsenův syndrom,
2.3. akutní meningokokovou bakteriémii,
2.4. chronickou meningokokovou bakteriémie,
2.5. meningokokovou bakteriémii,
2.6 meningokokové onemocnění srdce,
2.7. jiné závažné meningokokové infekce, např. pneumonii, septickou artritidu, nebo
2.8. závažnou meningokokovou infekci nespecifikovanou.

3. Období nakažlivosti - během celé doby přítomnosti meningokoků v sekretech nosu a úst. Obvykle mizí do 24 hodin po nasazení antibiotické léčby.

Čl. 2
Laboratorní diagnostika

1. Izolace *Neisseria meningitidis* z primárně sterilního místa (například krev nebo mozkomíšní mok, nebo méně často, z kloubní, pleurální nebo perikardiální tekutiny).
2. Detekce nukleové kyseliny *N. meningitidis* z primárně sterilního místa.
3. Detekce antigenu *N. meningitidis* z primárně sterilního místa.
4. Mikroskopický průkaz gramnegativních diplokoků z primárně sterilního místa.
5. Vzhledem ke skutečnosti, že výše uvedené klinické syndromy mohou být způsobeny řadou jiných etiologických agens, je laboratorní potvrzení etiologie *N. meningitidis* nezbytné. Zdůrazňuje se nutnost určování agens až do úrovně určení sérologické skupiny *N. meningitidis*. Provedení odběru na kultivační vyšetření před nasazením antibiotické terapie je povinné.
6. Kmeny *N. meningitidis* izolované z klinického materiálu, který je za normálních podmínek sterilní, nebo z tělních tekutin, získané z klinických projevů (čl. 1), jsou zasílány do Národní referenční laboratoře pro meningokokové nákazy zřízené Ministerstvem zdravotnictví k dalšímu určování. Národní referenční laboratoř pro antibiotika zajišťuje sledování antibiotické rezistence.

Čl. 3
Epidemiologická kriteria

Epidemiologická souvislost – mezilidský přenos onemocnění, při kterém jeden z případů je laboratorně potvrzený.

Čl. 4.
Klasifikace případu onemocnění

A. Možný: Případ, který splňuje klinickou definici onemocnění.
B. Pravděpodobný: Případ, který splňuje klinickou definici onemocnění a epidemiologické kriterium.
C Potvrzený: Případ, který splňuje klinickou definici onemocnění a nejméně jedno z laboratorních kriterií

Čl. 5.
Shromažďování údajů a jejich hlášení

Osoba poskytující péči, která diagnostikuje invazivní meningokokové onemocnění, hlásí onemocnění a úmrtí na toto onemocnění. Asymptomatické nosičství nebo běžná respirační onemocnění s průkazem *N. meningitidis* se nehlásí.

Čl. 6.
Epidemiologické šetření při podezření na výskyt IMO

Lékař, který vyslovil podezření na invazivní meningokokové onemocnění, provede odběr biologického materiálu k laboratornímu průkazu etiologie a zajistí jeho transport do vyšetřující laboratoře.

Čl. 7.
Protiepidemická opatření v ohnisku invazivního meningokokového onemocnění

1. Hlášení onemocnění invazivním meningokokovým onemocněním dle čl. 5.
2. Zajištění odběru biologického materiálu k ověření diagnózy, jeho transport do příslušné laboratoře.
3. Okamžitá hospitalizace a izolace nemocného. Postup při izolaci upravuje jiný právní předpis[2)].
4. Protiepidemická opatření se provádějí při výskytu či na základě podezření u všech invazivních meningokokových onemocnění, u neinvazivních se žádná protiepidemická opatření neprovádějí.
5. Při sporadickém výskytu invazivního meningokokového onemocnění se u osob v kontaktu s nemocným zajišťuje lékařský dohled po dobu jednoho týdne od posledního styku s nemocným, poučení o nutnosti kontaktovat lékaře při vzniku příznaků onemocnění včetně zvýšené teploty, doporučení omezení fyzické námahy.
6. U rizikových osob (osoby v úzkém kontaktu s nemocným, osoby do jednoho roku věku, dospívající, osoby nad 65 let věku, osoby se známou imunodeficiencí či jiným oslabením a osoby s předchozím respiračním onemocněním) se ihned zahajuje protektivní chemoterapie.

7. Při výskytu invazivního meningokokového onemocnění způsobeného séroskupinou, proti níž je dostupná vakcína, je osobám v kontaktu tato vakcína nabídnuta po uplynutí jednoho týdne od posledního kontaktu s nemocným.

Příloha č. 7 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti invazivních onemocnění způsobených Haemophilus influenzae b a non-b

Čl. 1
Klinická definice onemocnění

Klinický obraz odpovídající invazivnímu onemocnění, tj. meningitida, epiglotitida, sepse, bakteriémie, pneumonie, artritida, osteomyelitida. Období nakažlivosti může být dlouhé, hlavně u bezpříznakových nosičů. Po zahájení terapie účinnými antibiotiky končí během 24 až 48 hodin .

Čl. 2
Laboratorní diagnostika

1. Kultivační průkaz *H. influenzae* z klinického materiálu, který je za normálních podmínek sterilní (cerebrospinální mok, krev), nebo z tělních tekutin u klinických projevů (čl. 1).
2. Kultivační průkaz *H. influenzae* z klinického materiálu vyšetřovaného při pneumonii: validní vzorek sputa nebo vzorek získaný z bronchoalveolární laváže (BAL) a hemokultivace.
3. Bezkultivační průkaz antigenů a/nebo nukleové kyseliny *H. influenzae* z klinického materiálu, který je za normálních podmínek sterilní (cerebrospinální mok, krev), případně v kombinaci s přímým mikroskopickým průkazem.

Vzhledem ke skutečnosti, že výše uvedené klinické syndromy mohou být způsobeny řadou jiných etiologických agens, je laboratorní potvrzení etiologie *H. influenzae* nezbytné. Zdůrazňuje se nutnost určování agens až do úrovně species *Haemophilus influenzae* a typů. Typizaci provádí Národní referenční laboratoř pro hemofilové nákazy zřízená Ministerstvem zdravotnictví. Národní referenční laboratoř pro antibiotika zjišťuje rezistenci vůči antibiotikům. Rovněž se zdůrazňuje nutnost provedení odběru biologického materiálu na kultivační vyšetření před nasazením ATB terapie.

Čl. 3
Epidemiologická kritéria

Nejsou definována.

Čl. 4
Klasifikace případu onemocnění

A. Možný:	Případ s klinickou epiglotitidou bez jakéhokoliv laboratorního průkazu nebo s průkazem pouze z nesterilního místa.
B. Pravděpodobný:	Případ, který splňuje klinickou definici onemocnění a ve výše uvedeném klinickém materiálu byl prokázán antigen *H. influenzae*.
C. Potvrzený:	Případ potvrzený pozitivním výsledkem kultivačního vyšetření a/nebo detekcí nukleové kyseliny *H. influenzae* z výše uvedeného klinického materiálu.

Čl. 5
Shromažďování údajů a jejich hlášení

Osoba poskytující péči, která diagnostikuje invazivní onemocnění vyvolané *H. influenzae* hlásí případ onemocnění a úmrtí na toto onemocnění.

Čl. 6
Epidemiologické šetření při podezření na invazivní onemocnění způsobené *H. influenzae*

Lékař, který vyslovil podezření na invazivní onemocnění způsobené *H. influenzae* provede odběr biologického materiálu na laboratorní průkaz etiologie a zajistí jeho transport do vyšetřující laboratoře.

Čl. 7
Protiepidemická opatření v ohnisku invazivního onemocnění *H. influenzae*

1. Hlášení onemocnění invazivním onemocněním způsobeným *Haemophilus influenzae* b a non-b podle čl. 5.
2. Zajištění odběru biologického materiálu a jeho odeslání do příslušné laboratoře na laboratorní vyšetření.
3. Izolace nemocného. Postup při izolaci upravuje jiný právní předpis[2)].
4. Lékařský dohled po dobu 4 dnů od posledního kontaktu s nemocným u dětí mladších 6 let a poučení jejich zákonných zástupců o nutnosti kontaktovat lékaře při vzniku příznaků onemocnění včetně zvýšené teploty.

Příloha č. 8 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti nákaz vyvolaných virem lidského imunodeficitu (HIV/AIDS)

Čl. 1
Klinická definice onemocnění

1. Klinický obraz infekce viry lidského imunodeficitu (HIV) probíhá řadu let.

1.1. Onemocnění vyvolané virem lidského imunodeficitu (AIDS).
Zahrnuje všechny osoby infikované virem lidského imunodeficitu (HIV), které mají některou z klinických známek vyjmenovaných v definici případů Evropské surveillance AIDS.
1.2. Infekce vyvolané virem lidského imunodeficitu (HIV).
Diagnóza je založena na laboratorních kritériích infekce HIV.

2. Období nakažlivosti trvá po celou dobu HIV pozitivity.

Čl. 2
Laboratorní diagnostika

1. Dospělí, adolescenti a děti ve věku 18 měsíců a starší
- Reaktivní výsledek screeningového testu (současná detekce HIV-1/2 protilátek a HIV-1 p24 antigenu) konfirmovaný v Národní referenční laboratoři pro AIDS zřízené Ministerstvem zdravotnictví.
- Konfirmační vyšetření (současná detekce HIV-1/2 protilátek a HIV-1 p24 antigenu, Western blot a jiné blotingové testy, průkaz HIV-1 p24 antigenu, včetně neutralizačního testu).
- Detekce HIV nukleové kyseliny (RNA nebo DNA).
- Izolace HIV.

2. Děti mladší 18 měsíců
- Detekce HIV nukleové kyseliny (RNA nebo DNA).
- Detekce HIV-1 p24 antigenu včetně neutralizačního testu.
- Izolace HIV.

Čl. 3
Epidemiologická kritéria

Nejsou definována.

Čl. 4
Klasifikace případu onemocnění

A. Možný: Nelze použít.
B. Pravděpodobný: Nelze použít.
C. Potvrzený: HIV infekce: jakákoliv osoba splňující laboratorní kritéria pro HIV infekci

AIDS: jakákoliv osoba splňující klinická kritéria pro AIDS a laboratorní kritéria pro HIV infekci

Čl. 5
Shromažďování údajů a jejich hlášení

- Národní referenční laboratoř pro AIDS v případě potvrzení HIV pozitivity hlásí neprodleně výsledek testu:
  1. laboratoři, která prováděla vyhledávací vyšetření
  2. ošetřujícímu lékaři, který vyšetření ordinoval
  3. lékaři příslušného AIDS centra
  4. klientovi, který se nechal v Národní referenční laboratoři pro AIDS vyšetřit na vlastní žádost.
  5. místně příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví

- Lékař AIDS centra odesílá do Národní referenční laboratoře pro AIDS
  1. při prvním kontaktu s HIV pozitivní osobou vyplněný formulář: Hlášení nového případu HIV pozitivity (současně oznamuje také určenému epidemiologovi příslušného KHS)
  2. při změně klinického stavu a v případě úmrtí vyplněný formulář:
     Hlášení klinického případu AIDS
     Hlášení o úmrtí na HIV/AIDS.

- Laboratoře provádějící screeningové vyšetření HIV zasílají na příslušném formuláři do Národní referenční laboratoře pro AIDS měsíční hlášení o počtu provedených vyšetření včetně údajů o vyšetřované populaci a použitých testech.

- Národní referenční laboratoř pro AIDS údaje analyzuje a předává jako měsíční hlášení o výskytu HIV/AIDS ve formě tabulek a grafů Ministerstvu zdravotnictví, Ústavu zdravotnických informací a statistiky a dvakrát ročně na webových stránkách Státního zdravotního ústavu. Národní referenční laboratoř pro AIDS údaje o výskytu HIV/AIDS v ČR hlásí do Evropského monitorovacího centra.

Čl. 6
Epidemiologické šetření při podezření na HIV/AIDS

Lékař, který vyslovil podezření na onemocnění HIV/AIDS provede odběr krve na vyšetření přítomnosti protilátek. Epidemiologické šetření provádí místně příslušné územní pracoviště OOVZ.

Čl. 7
Protiepidemická opatření

1. Hlášení onemocnění vyvolaných virem lidského imunodeficitu (HIV/AIDS) podle čl. 5.
2. Protiepidemická opatření spočívají v uplatňování specifických preventivních aktivit v dané populaci.

Příloha č. 9 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti tuberkulózy

Čl. 1
Klinická definice onemocnění

Klinická kritéria TBC splňuje každá osoba s oběma kritérii 1, 2 nebo s kritériem 3:
1. rozhodnutí lékaře, že klinické příznaky nebo symptomy a/nebo radiologické nálezy odpovídají tuberkulóze a
2. rozhodnutí lékaře léčit pacienta kompletní antituberkulotickou léčbou, nebo
3. postmortální nález patologických změn, které by za života pacienta vedly k zahájení antituberkulotické léčby.

Čl. 2
Laboratorní diagnostika

Laboratorní diagnostika zahrnuje kultivační průkaz mikroorganismů komplexu *Mycobacterium tuberculosis* (s výjimkou *Mycobacterium bovis* BCG) z jakéhokoliv klinického vzorku.
Závažnost nálezu zvyšuje mikroskopický průkaz acidorezistentních tyček z jakéhokoliv klinického vzorku, zejména ze spontánního nebo indukovaného sputa.
V rámci laboratorní diagnostiky lze využít i rychlé diagnostické testy průkazu tuberkulózních bacilů typu Bactec – MGIT a MB/ BacT, testy detekce mykobakteriální DNA/RNA a testy průkazu interferonu gama (IGRA testy), stejně jako histologické vyšetření.
U bakteriologicky ověřených případů se provádí vyšetřování citlivosti na antituberkulotika.

1. Laboratorní kritéria pro potvrzený případ.
   Splnění nejméně jednoho z následujících dvou kritérií:
   1.1. Izolace (kultivace) komplexu *Mycobacterium tuberculosis* (s výjimkou *Mycobacterium bovis*-BCG) z klinického vzorku materiálu.
   1.2. Detekce nukleových kyselin komplexu *M. tuberculosis* v klinickém vzorku materiálu a nález acidorezistentních tyček (ART) při přímé mikroskopii vzorku.
2. Laboratorní kritéria pro pravděpodobný případ.
   Splnění nejméně jednoho z následujících třech kritérií:
   2.1. Nález acidorezistentních tyček (ART) při přímé mikroskopii vzorku.
   2.2. Detekce nukleových kyselin komplexu *M. tuberculosis* v klinickém vzorku materiálu.
   2.3. Nález granulomů (granulomatózních změn) při histologickém vyšetření.

Čl. 3
Epidemiologická kritéria

Nejsou definována.

Čl. 4
Klasifikace případu onemocnění

A. Možný: Případ, který splňuje klinickou definici onemocnění.
B. Pravděpodobný: Případ, který splňuje klinickou definici onemocnění a laboratorní kritéria pro pravděpodobný případ.
C. Potvrzený: Případ, který splňuje klinickou definici onemocnění a laboratorní kritéria pro potvrzený případ.

1. Klasifikace podle infekčnosti.
1.1 Případ s infekční formou TBC onemocnění:
1.1.1 osoba s TBC dýchacího ústrojí, vylučující ve sputu bacily komplexu *M. tuberculosis*, prokázané kultivačně a zejména kultivačně a mikroskopicky, nebo
1.1.2 osoba s TBC mimo dýchací ústrojí, u které jsou bacily v sekretech nebo v obsahu píštěle nebo abscesu nebo v jiném materiálu.
1.2 Případ s důvodným podezřením na onemocnění infekční formou TBC:
1.2.1 osoba s nálezem svědčícím pro aktivní TBC onemocnění (rtg nález, histologie apod.) dýchacího ústrojí, u které je mikroskopické vyšetření sputa negativní a výsledky kultivace nejsou dosud uzavřeny, nebo
1.2.2 osoba s nálezem svědčícím pro aktivní TBC onemocnění (rtg nález, histologie apod.) dýchacího ústrojí, u které je z jednoho materiálu (včetně sputa) mikroskopické vyšetření pozitivní a výsledky kultivace ještě nejsou dosud uzavřeny, nebo
1.2.3 osoba s nálezem svědčícím pro aktivní TBC onemocnění a materiál pro bakteriologické vyšetření nebyl získán.
1.3 Případ s neprokázanou infekčností:
1.3.1 osoba s nálezem svědčícím pro aktivní TBC onemocnění (rtg nález, histologie apod.) s uzavřeným mykobakteriologickým vyšetřením s negativním výsledkem.
2. Klasifikace podle lokalizace onemocnění.
2.1 Plicní tuberkulóza:
Tuberkulóza plicního parenchymu nebo tracheo-bronchiální větve nebo hrtanu.
2.2 Mimoplicní tuberkulóza:
Tuberkulóza jakékoliv lokalizace jiné než uvedené v bodě 2.1, včetně tuberkulózy pleury a nitrohrudních mízních uzlin bez postižení plicního parenchymu.
2.3 Diseminovaná tuberkulóza je klasifikována jako plicní tuberkulóza, je-li postižen plicní parenchym nebo tracheo-bronchiální větev nebo hrtan, v ostatních případech je klasifikována jako mimoplicní tuberkulóza.
2.4 Tuberkulóza dýchacího ústrojí:
Plicní tuberkulóza nebo tuberkulóza pleury nebo tuberkulóza nitrohrudních mízních uzlin.
3. Klasifikace podle předchozí antituberkulotické léčby.
3.1 Dosud neléčen(a):
Osoba, která nebyla nikdy v minulosti léčena pro aktivní tuberkulózu antituberkulotiky, nebo která užívala léky proti tuberkulóze méně než jeden měsíc.
3.2 Dříve léčen(a):
Osoba, u níž byla v minulosti diagnostikována aktivní tuberkulóza, a která užívala léky proti tuberkulóze (mimo preventivní léčbu) minimálně jeden měsíc.

Čl. 5
Shromažďování údajů a jejich hlášení

Osoba poskytující péči, která zahajuje léčbu, hlásí onemocnění tuberkulózou. V ostatních případech, kdy léčba není zahájena, hlásí onemocnění tuberkulózou lékař, který onemocnění diagnostikuje.Úmrtí na tuberkulózu hlásí ošetřující lékař nebo dispenzarizující lékař nebo lékař, který dosud nehlášené onemocnění diagnostikuje.

Čl. 6
Epidemiologické šetření při podezření na výskyt tuberkulózy

1. Lékař, který vyslovil podezření na onemocnění infekční formou tuberkulózy provede anamnestické, klinické a rentgenologické vyšetření a zajistí převoz do lůžkového zařízení, které pacienta izoluje.
2. Ošetřující lékař dále zajistí odběr biologického materiálu na mikroskopické a kultivační vyšetření, zajistí jeho transport neprodleně do laboratoře a dále případně zajistí provedení tuberkulínového testu a případně testu IGRA.
3. Ošetřující lékař v lůžkovém zařízení, dispenzarizující lékař zodpovědný za vyšetření kontaktů, orgán ochrany veřejného zdraví, případně jiný orgán podílející se na vyšetření kontaktů, shromažďují údaje potřebné pro vyšetření kontaktů.

Čl. 7
Protiepidemická opatření v ohnisku nákazy

1. Hlášení onemocnění tuberkulózou podle čl. 5.
2. Anamnestické, klinické, rentgenologické vyšetření kontaktů.
3. Provedení dalších testů u kontaktů a podání chemoprofylaxe podle platných doporučení.
4. Při epidemiologicky závažném výskytu se na šetření a stanovení opatření podílí orgán ochrany veřejného zdraví.

Příloha č. 10 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti legionelózy

Čl. 1
Klinická definice legionelózy

1. Legionářská nemoc - akutní onemocnění dolních cest dýchacích s příznaky pneumonie diagnostikované klinicky, rentgenologicky, laboratorně.
2. Pontiacká horečka - akutní legionelová infekce bez postižení dolních cest dýchacích.

Čl. 2
Laboratorní diagnostika

Provádí se přímým průkazem rozpustného antigenu v moči, průkazem protilátek proti *Legionella pneumophila* séroskupiny (sg.) 1 v séru, průkazem celého mikroba ve sputu či jiných vzorcích.

Čl. 3.
Epidemiologická kritéria

Alespoň jedno z následujících kritérií:
- Environmentální expozice
- Expozice stejnému společnému zdroji jako potvrzený případ.

Čl. 4
Klasifikace případu onemocnění

A. Možný: Nelze použít

B. Pravděpodobný: Splňuje výše uvedenou definici onemocnění při klinickém vyšetření nebo rentgenologický průkaz pneumonie a jeden nebo více z následujících laboratorních nálezů:

1. čtyřnásobný nebo vyšší vzestup protilátek proti *L. pneumophila* jiných sérologických skupin než sg. 1 nebo jiných druhů potvrzený nepřímou fluorescencí nebo mikroaglutinací;
2. vysoký titr protilátek proti *L. pneumophila* sg. 1 nebo dalších sérologických skupin nebo druhů;
3. průkaz specifického antigenu v respiračním sekretu nebo detekce mikroorganizmu přímou fluorescencí (DFA) v sekretu nebo plicní tkáni při použití vylisovaných monoklonálních reagencí;
4. průkaz mikroorganizmu v biologickém materiálu pomocí polymerázové reakce (PCR) – provádí pouze akreditovaná laboratoř.
5. případ splňující výše uvedenou definici onemocnění a jedno z epidemiologických kriterií.

C. Potvrzený: Splňuje výše uvedenou definici onemocnění při klinickém vyšetření nebo rentgenologický průkaz pneumonie a jeden nebo více z následujících laboratorních nálezů:

1. izolace legionel z bronchoalveolární laváže, sputa, pleurální tekutiny, plicní tkáně, krve nebo jiného biologického materiálu;
2. čtyřnásobný nebo vyšší vzestup specifických titrů protilátek proti *Legionella pneumophila* sg. 1 potvrzený nepřímou fluorescencí, mikroaglutinací nebo ELISA testem;
3. průkaz specifického antigenu v moči ověřenou soupravou v Národní referenční laboratoři pro legionely zřízené Ministerstvem zdravotnictví.

Další klasifikace legionelóz pro účely národní surveillance:

a) Nozokomiální - pacient se nakazil ve zdravotnickém zařízení.
b) Cestovní legionelóza - pacient se nakazil při pobytu v hotelu či jiném zařízení hromadného ubytování.
c) Profesionální legionelóza.
d) Jiné legionelózy - legionelózy, které nelze zařadit do bodu a), b) nebo c).

Čl. 5
Shromažďování údajů a jejich hlášení

Osoba poskytující péči, která diagnostikuje onemocnění legionelózou, hlásí onemocnění a úmrtí na toto onemocnění.

Čl. 6
Epidemiologické šetření při podezření na výskyt legionelózy

Lékař, který vyslovil podezření na onemocnění legionelózou, provede odběry biologického materiálu k laboratornímu průkazu etiologie a zajistí jejich transport do vyšetřující laboratoře (bronchoalveolární laváž, sputum nebo pleurální výpotek, moč, krev, případně další tělní tekutiny), v případě úmrtí část ze zasaženého ložiska plicní tkáně.

Čl. 7
Protiepidemická opatření v ohnisku onemocnění legionelózou

1. Hlášení onemocnění legionelózou podle čl. 5.
2. Zajištění odběru biologického materiálu k ověření diagnózy, jeho transport do příslušné laboratoře.
3. Orgán ochrany veřejného zdraví provede v objektu v souvislosti s výskytem legionelózy odběry teplé a studené vody z vodovodního systému včetně stěrů z vytypovaných míst, vzorky vody z technických zařízení a dalších zařízení za účelem identifikace legionel v uvedených systémech a identifikace kritických míst.

Příloha č. 11 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti přenosné dětské obrny (poliomyelitidy)

Čl. 1
Klinická definice onemocnění

1. Klinický obraz odpovídající poliomyelitidě, tj. akutní nástup chabé parézy jedné či více končetin se sníženými nebo chybějícími šlachovými reflexy v postižené končetině bez zjevné příčiny a bez ztráty senzorických nebo kognitivních funkcí.

2. Akutní forma poliomyelitidy je charakterizována jako:
2.1. akutní paralytická poliomyelitida, spojená s vakcinací (s očkovací látkou);
2.2. akutní paralytická poliomyelitida, divoký virus importovaný;
2.3. akutní paralytická poliomyelitida, divoký virus tuzemský;
2.4. akutní paralytická poliomyelitida;
2.5. akutní neparalytická poliomyelitida;
2.6. akutní dětská obrna u osob mladších 15 let.

3. Inkubační doba do vzniku paralýz je pět až dvanáct dní. Období nakažlivosti trvá od posledních dní inkubační doby. Vylučování viru nosohltanovým sekretem trvá asi jeden týden a stolicí až 6 týdnů. Virus vylučují také osoby s asymptomatickou nákazou (tj. 80 % ze všech nakažených). Paralytická forma vzniká jen u 1 % nakažených.

ČL. 2
Laboratorní diagnostika

Alespoň jedno z následujících tří kriterií:

1. Izolace polioviru z klinického vzorku a jeho intratypová diferenciace – divoký poliovirus (WPV)
2. Virus odvozený z vakcinálního kmene (VDPV) – nejméně 85% shoda s vakcinálním virem v nukleotidové sekvenci VP1
3. Sabin-like poliovirus: intratypická diferenciace provedená WHO akreditovanou laboratoří (pro VDPV >1% až 15% VP1 sekvenční rozdíl ve srovnání s vakcinálním virem stejného typu)

Čl. 3.
Epidemiologická kriteria

Alespoň jedno za následujících epidemiologických souvislostí:

- přenos z člověk na člověka
- cestování v oblasti endemického výskytu poliomyelitidy nebo oblasti s předpokládanou či potvrzenou cirkulací polioviru.

Čl. 4
Klasifikace případu onemocnění

A. Možný: Případ, který splňuje definici klinického případu
B. Pravděpodobný: Případ, který splňuje definici klinického případu s epidemiologickou souvislostí s potvrzeným případem
C. Potvrzený: Případ, který splňuje definici klinického případu a je laboratorně potvrzený

Další údaje pro účely národní surveillance:

- Zavlečený případ – zdroj nákazy mimo ČR, paralytické onemocnění se projeví do 30 dnů po příjezdu ze zahraničí, zejména z oblastí s endemickým výskytem paralytické poliomyelitidy.
- Kontakt se zavlečeným případem – zdrojem nákazy je nemocný se zavlečeným případem paralytické poliomyelitidy. Paralytické onemocnění se u kontaktu projeví do 30 dnů po začátku paralytické poliomyelitidy zavlečeného případu.
- Případ v souvislosti s očkováním živou vakcínou proti poliomyelitidě (VAPP)
  a) recipient – onemocní-li paralytickou poliomyelitidou osoba očkovaná v době od 4 do 30 dnů po podání vakcíny
  b) kontakt – onemocní-li paralytickou poliomyelitidou osoba, která v posledních 30 dnech sama očkovaná nebyla, ale byla v kontaktu s osobou očkovanou, která dostala živou vakcínu v posledních 60 dnech.

Případ nezavlečený a bez souvislosti s očkováním („domácí“ nebo „tuzemský“).

Čl. 5
Shromažďování údajů a jejich hlášení

Osoba poskytující péči, která diagnostikuje onemocnění poliomyelitidou hlásí onemocnění a úmrtí na toto onemocnění.

Čl. 6
Epidemiologické šetření při podezření na výskyt poliomyelitidy

Lékař, který vyslovil podezření na onemocnění poliomyelitidou, provede odběr stolice a zajistí zaslání odběru do Národní referenční laboratoře pro enteroviry. Vyšetřující laboratoř zašle izolovaný kmen polioviru do regionální referenční laboratoře pro enteroviry ve Světové zdravotnické organizaci pro Evropu. V rámci surveillance poliomyelitidy se hlásí a prošetřují také případy akutních chabých paréz.

Čl. 7
Protiepidemická opatření v ohnisku poliomyelitidy

1. Hlášení onemocnění.
2. Zajištění odběru biologického materiálu (stolice) k ověření diagnózy a jeho zaslání do Národní

referenční laboratoře pro enteroviry.

3. Postup při izolaci upravuje jiný právní předpis[2)].
4. Zajištění očkování osob proti poliomyelitidě, které byly v úzkém kontaktu s nemocným bez ohledu na to, zda byly v minulosti očkovány. V případě, že se jedná o vysoce podezřelý případ poliomyelitidy nebo o vysoce podezřelý případ akutní chabé parézy, provede se očkování proti poliomyelitidě jen u osob neočkovaných nebo u osob, jimž byly podány méně než 3 dávky poliovakcíny.
5. Šetření v ohnisku nákazy.
6. Zvýšený zdravotnický dozor v ohnisku nákazy.

Příloha č. 12 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti tetanu

Čl. 1
Klinická definice onemocnění

1. Klinický obraz odpovídající tetanu, tj. akutní nástup hypertonie a/nebo bolestivé svalové kontrakce (zpravidla u čelistních a šíjových svalů) a/nebo generalizované svalové spazmy bez zjevných zdravotních příčin.
   Klinickou definici tetanu splňuje osoba s nejméně dvěma z následujících tří kritérií:
   - bolestivé svalové spasmy žvýkacích a šíjových svalů vedoucích k obličejovému spasmu (trismus a „rhisus sardonicus“),
   - bolestivé spasmy svalstva trupu,
   - generalizované spasmy (často opisthotonus).

2. Z hlediska klinického je každý případ tetanu klasifikován jako:
2.1. lokalizovaný tetanus, charakterizovaný zvýšeným svalovým tonusem pouze určitých svalových skupin v oblasti vstupní brány infekce nebo jen izolovaný trismem;
2.2. generalizovaný tetanus lehký, charakterizovaný povšechnou svalovou hypertonií, ale nepřítomností generalizovaných křečí;
2.3. generalizovaný tetanus středně těžký, charakterizovaný přítomností generalizovaných křečí ve frekvenci méně než 1krát za hodinu, bez dysfagie a cyanózy;
2.4. generalizovaný tetanus těžký, charakterizovaný přítomností generalizovaných křečí ve frekvenci více než 1krát za hodinu s dysfagií a cyanózou.
Klinickou klasifikaci podle bodů 2.1. až 2.4. lze provést nejdříve sedmý den po začátku příznaků.
3. Období nakažlivosti: onemocnění není přenosné z člověka na člověka.

Čl.2
Laboratorní diagnostika

Bakteriologické vyšetření na izolaci původce onemocnění z odběru předpokládané brány vstupu infekce, pokud je zjištěna, a to kultivačně nebo pokusem na zvířeti, negativní výsledek laboratorního vyšetření neznamená zpochybnění klinické diagnózy. Průkaz tetanického toxinu v séru.

Čl.3
Epidemiologická kritéria

Nejsou definována.

Čl. 4
Klasifikace případu onemocnění

A. Možný: Nelze použít.
B. Pravděpodobný: Klinicky odpovídající případ.
C. Potvrzený: Případ odpovídající klinickým a laboratorním kriteriím.

Čl. 5
Shromažďování údajů a jejich hlášení

Osoba poskytující péči, která diagnostikuje onemocnění tetanem, hlásí toto onemocnění a úmrtí na toto onemocnění.

Čl. 6
Epidemiologické šetření při podezření na výskyt tetanu

Lékař, který vyslovil podezření na onemocnění tetanem, zajistí odběr materiálu na bakteriologické vyšetření s cílem pokusit se prokázat *Clostridium tetani* v ráně (pokud je zjištěno poranění, které bylo pravděpodobnou vstupní branou infekce) a to buď kultivací nebo pokusem na zvířeti. Dále zajistí odběr krve na sérologické vyšetření. Zajistí neprodleně transport biologického materiálu do příslušné vyšetřující laboratoře.

Čl. 7
Protiepidemická opatření při výskytu tetanu

1. Hlášení onemocnění tetanem podle čl. 5.
2. Zajištění odběru biologického materiálu od pacienta k ověření diagnózy, jeho transport do příslušné laboratoře.
3. Postup při izolaci upravuje jiný právní předpis[2)].

Příloha č. 13 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti zarděnek a kongenitálního zarděnkového syndromu (KZS)

Čl. 1
Klinická definice onemocnění

1. Zarděnky
   Klinický obraz odpovídající zarděnkám, tj. akutní nástup generalizované makulopapulární vyrážky (rash) a nejméně jeden z následujících příznaků: artralgie, artritida, cervikální, subokcipitální a postaurikulární lymfadenopatie. Může se též vyskytnout konjunktivitida.

2. Kongenitální zarděnkový syndrom (KZS)
   Riziko poškození plodu závisí na imunitě matky a na stupni těhotenství v době její infekce. Při onemocnění matky (i inaparentním) v prvním měsíci gravidity bývá zjevně poškozeno více než 50 % novorozenců, při onemocnění ve druhém měsíci 25 %, ve třetím měsíci 10 % a ve čtvrtém měsíci méně než 5 % novorozenců. Infekce virem zarděnek může vést k intrauterinní smrti plodu, ke spontánnímu potratu a kongenitální malformaci velkých systémů a nebo k porodu zdánlivě zdravého plodu, u kterého se vrozená nákaza manifestuje v pozdějším životě poruchou zraku, sluchu či psychomotorickou retardací aj. Klasickým projevem KZS je Greggův syndrom, tj. sdružený výskyt vrozených vad srdce (otevřená tepenná dučej, stenóza plicnice či aorty, defekty srdečního septa), oka (katarakta, mikroftalmus, glaukom, retinopatie) a hluchoty či nedoslýchavosti (i jednostranné). Vyskytují se i mikrocefalie a anomálie zubů, hepatosplenomegalie, meningoencefalitida, trombopenická purpura, myokarditida, hepatitida, osteoporotické změny metafýz dlouhých kostí. Postižené děti mívají nižší porodní hmotnost, špatně prospívají.

Pro kongenitální zarděnkový syndrom u dětí mladších 1 roku života je třeba splnit nejméně dvě z následujících klinických kritérií uvedených v odstavci A nebo jedno kritérium z odstavce A a jedno z odstavce B:

A. katarakta, kongenitální glaukom, kongenitální srdeční vada, poruchy sluchu, pigmentová retinopatie
B. purpura, splenomegalie, mikrocefalie, mentální retardace, meningoencefalitida, osteoporotické změny metafýz dlouhých kostí, žloutenky začínající v průběhu 24 hodin po narození.

3. Období nakažlivosti:
3.1. u zarděnek asi 1 týden před objevením se exantému a minimálně 4 dny po jeho začátku;
3.2. u KZS – děti mohou vylučovat virus ve faryngeálním sekretu a moči měsíce po narození, výjimečně v průběhu celého 1. roku života, v případě katarakty až do tří let života.

Čl. 2
Laboratorní diagnostika

1. Detekce IgM protilátek proti viru zarděnek u osob, které nebyly v nedávné době (6 týdnů) očkovány. Specifické IgM protilátky nemusí být detekovatelné 4 až 5 dní po nástupu vyrážky a potom je třeba vyšetření opakovat později. Protilátky bývají prokazatelné po dobu 6 týdnů po prvním dnu objevení se vyrážky.

2. Průkaz specifické protilátkové odpovědi proti zarděnkám u osob, které nebyly v nedávné době (6 týdnů) očkovány;

2.1. sérokonverze nebo minimálně čtyřnásobné zvýšení hladin IgG protilátek proti zarděnkám u primoinfekce (pokud nebyla provedena imunizace v průběhu předcházejících 6 týdnů);

2.2. výrazný vzrůst hladin preexistujících IgG protilátek u reinfekcí;

2.3. perzistence specifických IgG u novorozence s projevy KZS ve vyšší hladině a po delší dobu, než je obvyklé při pasivním přenosu mateřských protilátek (cca 6 měsíců).

3. Izolace viru zarděnek u osob, které nebyly v nedávné době očkovány, 1 týden před a maximálně 10 dní po objevení se vyrážky. U KZS lze provádět odběry po celý první rok života, u katarakty až do tří let života. Materiálem pro přímý průkaz viru zarděnek jsou nejlépe výtěry z krku, jinak vzorky krve, moči a cerebrospinální tekutiny, výtěry z nosu. Vzorky musí být odebrány co nejdříve.

4. Detekce nukleové kyseliny viru zarděnek v klinickém vzorku.

Č.3.
Epidemiologická kriteria

Epidemiologická souvislost – mezilidský přenos onemocnění, při kterém jeden z případů je laboratorně potvrzený.
U kongenitálního zarděnkového syndromu spočívá epidemiologická souvislost ve vertikálním mezilidském přenosu onemocnění z matky na plod.
Zarděnková infekce je laboratorně prokázána u matky v průběhu těhotenství.

Čl. 4.
Klasifikace případu onemocnění

Zarděnky

A. Možný: Případ, který splňuje definici klinického případu
B. Pravděpodobný: Klinicky odpovídající případ, který má epidemiologickou souvislost a/nebo splňuje laboratorní kritéria
C. Potvrzený: Klinicky odpovídající případ, který je laboratorně potvrzený

Kongenitální zarděnkový syndrom (KZS)

A. Možný: Dítě mladší jednoho roku, u něhož má diagnostikující lékař podezření na KZS. Diagnostikující lékař vysloví podezření na KZS, pokud má matka dítěte v anamnéze suspektní zarděnky v průběhu těhotenství, a to dokonce i tehdy, pokud dítě nevykazuje žádné známky KZS.
B. Pravděpodobný: Dítě mladší jednoho roku (i mrtvě narozený plod) bez laboratorního vyšetření nebo s negativním laboratorním vyšetřením nejméně s jedním z

následujících dvou kritérií:
- epidemiologická souvislost a nejméně jedno z klinických kritérií KZS uvedených v článku 1, odstavec 2A,
- splněna klinická kritéria pro KZS,

C. Potvrzený: Mrtvě narozený plod s pozitivním laboratorním nálezem nebo dítě mladší jednoho roku splňující laboratorní kritéria a nejméně jedno z následujících:
- epidemiologická souvislost,
- nejméně jedno z klinických kritérií KZS uvedených v článku 1, odstavec 2A

Poznámka: Dítě s pozitivním laboratorním nálezem bez onemocnění zarděnkami u matky v průběhu těhotenství a bez klinických kritérií KZS uvedených v článku 1, odstavec 2A bude hlášeno jako případ onemocnění zarděnkami.

Čl. 5
Shromažďování údajů a jejich hlášení

Osoba poskytující péči, která diagnostikuje onemocnění zarděnkami nebo KZS, hlásí onemocnění a úmrtí na toto onemocnění.

Čl. 6
Epidemiologické šetření při podezření na výskyt zarděnek a KZS

Lékař, který vyslovil podezření na onemocnění zarděnkami nebo KZS provede odběry biologického materiálu a zajistí jejich transport do vyšetřující laboratoře.

Čl. 7
Protiepidemická opatření v ohnisku onemocnění zarděnkami a KZS

1. Hlášení onemocnění zarděnkami a KZS podle čl. 5.
2. Zajištění odběrů a transportu biologického materiálu nemocného nebo vrozeným zarděnkovým syndromem či vrozenou zarděnkovou infekcí postiženého dítěte k ověření klinické diagnózy v příslušné virologické laboratoři.
3. Izolace nemocného většinou v domácí izolaci.
4. První klinické vyšetření nemocného dítěte z kolektivního zařízení, druhé po uplynutí 3 týdnů.
5. Po dobu 3 týdnů od vyřazení nemocného dítěte se provádí u fyzických osob, které byly v kontaktu s nemocným, lékařský dohled.
6. Po dobu lékařského dohledu se do zařízení přijímají všechny děti s výjimkou dětí oslabených.
7. Děti z rodin, kde se vyskytlo onemocnění zarděnkami, mohou do zařízení docházet.
8. Dítě po přestálém onemocnění zarděnkami je možno přijmout do zařízení po souhlasu ošetřujícího lékaře.
9. V případě KZS zajištění poučení o ochraně fertilních a těhotných žen vnímavých k nákaze zarděnkami v kontaktu s nemocným.

Příloha č. 14 k vyhlášce č. 473/2008 Sb.

Systém epidemiologické bdělosti příušnic

Čl. 1
Klinická definice onemocnění

1. Klinický obraz, odpovídající příušnicím, například horečka s akutním nástupem jednostranného nebo oboustranného, na dotyk citlivého, ohraničeného otoku příušních nebo jiných slinných žláz, trvající déle než 2 dny, bez jiných zjevných příčin. Výjimečně může být onemocnění komplikováno orchitidou, meningitidou, pankreatitidou a oophoritidou, velmi vzácně encefalitidou.
2. Období nakažlivosti: ze slin 7 dní před a 9 dní po začátku onemocnění. Inaparentně nemocní mohou být rovněž zdrojem infekce.

Čl. 2
Laboratorní diagnostika

1. Detekce IgM protilátek proti viru příušnic (pokud nebyla imunizace v průběhu předcházejících 6 týdnů).
2. Sérokonverze nebo signifikantní vzestup hladin parotitických IgG protilátek mezi akutním odběrem (vzorek nutno odebrat co nejdříve po prvních příznacích akutní fáze onemocnění) a rekonvalescentním odběrem (odběr s odstupem minimálně 14 dní po prvním odběru) lze prokazovat standardními sérologickými testy (pokud nebyla provedena imunizace v průběhu předcházejících 6 týdnů).
3. Přímý průkaz viru příušnic – izolací ze slin, krve, moči a cerebrospinálního moku, odebraných co nejdříve v akutní fázi onemocnění (pokud nebyla provedena imunizace v průběhu posledních 6 týdnů).
4. Detekce nukleové kyseliny viru příušnic.

Čl. 3.
Epidemiologická kriteria

Epidemiologická souvislost – mezilidský přenos onemocnění, při kterém jeden z případů je laboratorně potvrzený.

Čl. 4
Klasifikace případu onemocnění

A. Možný:	Případ, který splňuje klinickou definici onemocnění.
B. Pravděpodobný:	Případ, který splňuje klinickou definici onemocnění a je v epidemiologické souvislosti s potvrzeným případem.
C. Potvrzený:	Případ potvrzený výsledkem laboratorního vyšetření nebo případ potvrzený detekováním divokého kmene viru příušnic v případě nedávného očkování.

Čl. 5
Shromažďování údajů a jejich hlášení

Osoba poskytující péči, která diagnostikuje onemocnění příušnicemi, hlásí onemocnění a úmrtí na toto onemocnění.

Čl. 6
Epidemiologické šetření při podezření na výskyt příušnic

Lékař, který vyslovil podezření na onemocnění příušnicemi provede odběry biologického materiálu k laboratornímu průkazu etiologie a zajistí jejich transport do vyšetřující laboratoře.

Čl. 7
Protiepidemická opatření v ohnisku onemocnění příušnicemi

1. Hlášení onemocnění příušnicemi podle čl. 5.
2. Zajištění odběrů a transportu biologického materiálu nemocného k ověření klinické diagnózy v příslušné virologické laboratoři
3. Izolace pacienta u nekomplikovaných případů doma po dobu 9 dní od začátku onemocnění, hospitalizace dle klinické závažnosti a epidemiologických rizik.
4. První klinické vyšetření nemocného dítěte po jeho vyřazení z kolektivního zařízení, druhé po uplynutí 3 týdnů.
5. Po dobu 3 týdnů od vyřazení nemocného dítěte z kolektivního zařízení se provádí u fyzických osob, které byly v kontaktu s nemocným, lékařský dohled.
6. Po dobu lékařského dohledu se do zařízení přijímají všechny děti s výjimkou oslabených dětí.
7. Děti nevnímavé k nákaze příušnicemi mohou do kolektivního zařízení docházet.
8. Děti nevnímavé k nákaze příušnic z rodin, kde se vyskytlo onemocnění příušnicemi, mohou do zařízení docházet.
9. Dítě vnímavé k nákaze příušnic může do zařízení docházet do 8. dne po prvním styku s nemocným, nejde-li o styk trvalý (při trvalém styku se zastavuje docházka ihned) a od 21. dne po posledním styku s nemocným. Při trvalém styku s nákazou se za poslední den styku považuje 9. den po otoku příušních žláz.
10. Dítě po přestálém onemocnění příušnicemi je možno přijmout do zařízení po souhlasu ošetřujícího lékaře.

474

VYHLÁŠKA

ze dne 8. prosince 2008

o vydání pamětních stříbrných dvousetkorun u příležitosti předsednictví České republiky v Radě Evropské unie

Česká národní banka stanoví podle § 22 písm. a) zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění zákona č. 442/2000 Sb.:

§ 1

(1) U příležitosti předsednictví České republiky v Radě Evropské unie se vydává pamětní stříbrná dvousetkoruna (dále jen „dvousetkoruna“). Její vyobrazení je uvedeno v příloze k této vyhlášce.

(2) Dvousetkoruna se vydává v běžném provedení a ve zvláštním provedení určeném pro sběratelské účely s leštěným polem mince a matovým reliéfem (dále jen „zvláštní provedení“).

(3) Dvousetkoruna v běžném i zvláštním provedení se razí ze slitiny obsahující 900 dílů stříbra a 100 dílů mědi. Hmotnost dvousetkoruny je 13 g, její průměr 31 mm a síla 2,4 mm. Hrana dvousetkoruny v běžném provedení je vroubkovaná, hrana dvousetkoruny ve zvláštním provedení je hladká s vlysem „ČESKÁ NÁRODNÍ BANKA * Ag 0.900 * 13 g * “. Při ražbě dvousetkoruny v běžném i zvláštním provedení je přípustná odchylka v průměru 0,1 mm a v síle 0,15 mm. V hmotnosti je přípustná odchylka nahoru 0,26 g a v obsahu stříbra odchylka nahoru 1 %.

§ 2

(1) Na líci dvousetkoruny je v kruhu umístěná kompozice stylizovaných heraldických zvířat z velkého státního znaku. Po obvodu kompozice heraldických zvířat je 12 pěticípých hvězd symbolizujících Evropskou unii. Na obvodu dvousetkoruny je v opisu název státu „ČESKÁ REPUBLIKA“ a označení nominální hodnoty mince se zkratkou peněžní jednotky „200 Kč“. Jednotlivé části opisu jsou mezi sebou odděleny tečkami. Značka mincovny, která dvousetkorunu razila, je umístěna při spodním okraji dvousetkoruny mezi názvem státu a pěticípými hvězdami.

(2) Na rubu dvousetkoruny je ve středu mincovního pole v kruhu 12 pěticípých hvězd symbolizujících Evropskou unii. Při pravém, spodním a levém okraji mince je dvouřádkový neuzavřený opis „PŘEDSEDNICTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V RADĚ EVROPSKÉ UNIE“, který je mezi jednotlivými slovy oddělen tečkami. Při pravém horním okraji dvousetkoruny je ročník ražby „2009“ oddělený od opisu tečkou. Při horním okraji dvousetkoruny je státní vlajka České republiky. Při levém okraji státní vlajky České republiky jsou umístěny iniciály autora dvousetkoruny, MgA. Josefa Oplištila, které jsou tvořeny spojenými písmeny „OJ“.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 7. ledna 2009.

Guvernér:

doc. Ing. **Tůma**, CSc. v. r.

Příloha k vyhlášce č. 474/2008 Sb.

Vyobrazení pamětní stříbrné dvousetkoruny u příležitosti předsednictví České republiky v Radě Evropské unie

(lícní a rubová strana)

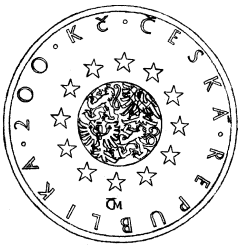

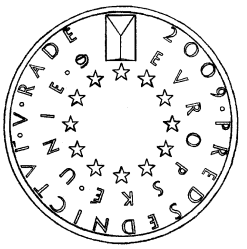

ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2009 činí 5 000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna**: www.sbirky-zakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov**: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno**: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice**: Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most**: Knihkupectví „U Knihomila", Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc**: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice**: Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň**: Typos, tiskařské závody s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1**: NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 4**: SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5**: SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8**: Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9**: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10**: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov**: Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov**: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor**: Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice**: Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Ústí nad Labem**: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec**: Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 516 205 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.